

LIÊN LẠC

TIẾNG NÓI CỦA HƯỚNG ĐẠO TRƯỞNG NIÊN

LIÊN LẠC Bộ mới số 9

Gia đình Bách hợp HDTN Nam California mừng thương thọ quý trường trên bát tuần

Thưa quý trường

Chỉ còn 10 tháng nữa, trại TT 10 sẽ được tổ chức tại Houston, TX. Tr. Lê Phước, lý trưởng Làng HDTN Dallas là tiểu trại trưởng HDTN của trại sẽ hợp tác với Văn Phòng HDTN hoạch định một chương trình sinh hoạt xôm tụ cho quý trường niên tham dự trại và sẽ phổ biến tin tức về TT 10 tới các đơn vị HDTN, và qua báo Liên Lạc bắt đầu từ số tới. Bên đây là huy hiệu chính thức của tiểu trại HDTN.

LIÊN LẠC BỘ MỚI SỐ 9

Chủ Nhiệm

Nguyễn Đình Tuấn

Biên tập & Điều hành

Lê Văn Tinh

Bernard Nguyễn

Bùi Công Thắng

Tăng Thị Linh

Nguyễn Trung Tường

Đào Ngọc Minh

Chu Tuấn

cộng tác trong số này:

Lê Bình, Hoàng kim Châu, Vĩnh Đào,
Trịnh vũ Điệp, Lê anh Dũng, Trần trung Hợp,
Nguyễn mạnh Kym, Bạch văn Nghĩa,
Đỗ quý Toàn, Minh Trang,
Thanh Trang, Mai Quan Vinh
Thơ: Phong Châu, Hà thức Sinh, Tuấn Việt

Bài vở và thư từ, xin gửi về

Báo Liên Lạc

71 Goldenrain Dr

San José, CA 95111

email: lienlachdtn@gmail.com

Chi phiếu xin trả cho:

báo Liên Lạc

Trình bày và layout: Nguyễn Đình Tuấn

Mục Lục

LỄ KỶ NIỆM 30 NĂM HỘI NGHỊ COSTA MESA

Hướng Đạo Việt Nam 30 năm Costa Mesa Lê anh Dũng

NHÂN VẬT HƯỚNG ĐẠO

Trưởng Lưu Hồng Phúc

Trần Trung Hợp

VĂN HÓA

Ý thức dân tộc

Đỗ quý Toàn

KÝ ỨC

Một chỗ trú chân

Hướng Đạo Lâm viên

Minh Trang

Hoàng kim Châu

TIN TỨC - BÌNH LUẬN

Tru sở HĐ thế giới dời về Kuala Lumpur

Vĩnh Đào

SINH HOẠT HƯỚNG ĐẠO

Tổng kết sinh hoạt HĐ, Sacramento

Lễ trao tặng hiệu Đại Bàng

Nguyễn mạnh Kym

Lê Bình

SINH HOẠT TRƯỞNG NIÊN

Mừng thương thọ, GD Bách hợp

Hợp bạn đạo Tân Bình 2

Có hẹn là gặp

Một buổi lễ tuyên hứa

Làng HDTN San Diego họp mặt

Nói đây liên lạc

Lê anh Dũng

Phó Tân Hương

Trịnh vũ Điệp

Bạch văn Nghĩa

Mai Quan Vinh

Ngựa Siêng-năng

Sáng ngày 6 tháng 7 năm 2013, khu cắm trại Huntington Beach Park vang vang những bài ca Hướng đạo. Toàn thể các Liên Đoàn Hướng Đạo sinh khắp trong vùng Nam California đã đến đây từ sáng sớm. Họ dựng các lều trại, cột cờ, biểu ngữ để chuẩn bị lễ kỷ niệm 30 năm ngày Hiến Chương Costa Mesa!

Ta cần biết tại sao Phong Trào Hướng Đạo VN tại Hải ngoại, năm nay làm lễ kỷ niệm 30 năm Hiến Chương Costa Mesa. Trước 1983, Hướng Đạo VN được thành lập khắp các nơi có người VN tị nạn Cộng Sản định cư. Nhưng về tổ chức thì chưa được thống nhất. Do đó, một cuộc Đại Hội Trường toàn Thế Giới đã được triệu tập tại thành phố Costa Mesa, thuộc miền Nam California để kiện toàn tổ chức. Từ Đại Hội này, Hiến Chương Costa Mesa ra đời, trong đó ấn định và tổ chức điều hợp toàn thể các chi nhánh, các Liên Đoàn HĐ trên toàn Thế Giới với danh xưng là Hội Đồng Trung Ương HĐVN. Cũng từ đó Phong trào Hướng Đạo VN từng bước khắc phục mọi khó khăn, dưới sự hướng dẫn và điều hợp của quý trưởng trong HĐTƯ /HĐVN, phong trào mỗi ngày một phát triển. Cứ bốn năm một lần, HDS HĐVN toàn thế giới tham dự trại Thăng Tiến. Nhìn vào số người tham dự trại, cách tổ chức và những dư âm sau khi các trại Thăng Tiến kết thúc, người ta có thể đánh giá phong trào HĐVN tại hải ngoại đang lớn mạnh như thế nào! Gần đây nhất là Trại Thăng Tiến 9 tại San Jose CA với hơn hai nghìn sáu trăm tham dự viên từ khắp năm châu. Trại Thăng Tiến 10 đang được chuẩn bị và sẽ xây ra vào cuối tháng 6 năm 2014 tại Texas

Dưới nắng mai dễ chịu miền Nam Cali, toàn thể các đoàn Sói Con, Chim Non, Thiếu sinh Nam Nữ, Các đoàn Kha đoàn, Thanh sinh và toàn thể Huynh Trưởng mọi nơi về tề tựu. Người ta còn thấy rất nhiều phụ huynh các em cũng khăn gói theo các con ra quân yểm trợ. Sau buổi lễ chính thức là phần sinh hoạt của các Liên Đoàn, những trò chơi, bài hát và học hỏi trong các hình thức trò chơi HĐ.

Buổi chiều, đúng 6 giờ 30, tại Thư Viện Việt Nam, trên đường Westminster thuộc thành phố Garden Grove, Nam California; toàn thể các Trưởng HĐ từ HĐTƯ đến các Trưởng mọi ngành trong Phong trào đã có mặt để tham dự buổi lễ kỷ niệm ngày lịch sử Costa Mesa. Ban tổ chức ngày kỷ niệm đã tỏ ra xuất sắc về mặt tổ chức và linh hoạt trong chương trình. Trong buổi sáng đẹp trời ngoài Park cho toàn

thể mọi người và các cơ quan truyền thông báo chí, không khí cộng đồng vui thích, họp mặt thân hữu; thì buổi chiều là đêm ấm nội bộ, nói giây thân ái giữa các Trưởng trong phong trào, giữ lửa trong tim từng người...

Hội Trường Thư Viện Việt Nam chật ních khăn quàng đủ màu sắc. Nổi bật nhất và nhiều nhất là màu khăn đã qua Trại Trường cùng những “cục gỗ” theo dấu bước tiến của Phong Trào... Trên nét mặt mọi người đều tươi vui, sống lại trong ký ức kỷ niệm những ngày xưa thân ái! Tiếng chào hỏi sung sướng, ánh mắt vui trọn lờ cùng những bắt tay trái thật đậm đà thân mật. Ba mươi năm sau Hiến Chương Costa Mesa, Phong trào HĐVN trên toàn thế giới, dưới sự hướng dẫn của Hội Đồng Trung Ương HĐVN, đã dần dần khắc phục các khó khăn và vững tiến vô cùng tốt đẹp.

Theo tường trình của Trưởng Võ Thành Nhân, Chủ Tịch HĐTƯ, Trưởng Nguyễn Trí Tuệ, Tổng Thư Ký và Trưởng Trần Anh Kiệt, thì hiện nay:

- Về mặt Phong Trào, trên toàn thế giới, phát triển được 67 Liên Đoàn HDS – 40,000 đoàn viên
- Về Ngành HĐTƯN có 19 Làng, 4 xóm và một Gia đình. Trưởng Nguyễn đình Tuấn là Văn Phòng Trưởng Văn Phòng Trưởng Niên, phụ trách xuất bản Tập San Liên Lạc.
- Nếu tính về Trại Sinh tham dự các Trại Thăng Tiến, cứ 4 năm một lần thì số người tham dự càng lúc càng đông.

Chỉ tính Trại Thăng Tiến 8 và Thăng Tiến 9 cũng đủ thấy mức độ gia tăng phần khởi như thế nào, Thăng Tiến 8, tổ chức ở Nam California năm 2006, có 1700 trại viên tham dự, Thăng tiến 9 tổ chức tại San Jose năm 2009 có 2677 trại sinh – Bước tương lai, năm 2014, thăng Tiến 10 sẽ được tổ chức tại Houston, Texas, hứa hẹn sẽ có con số trại sinh vượt kỷ lục.

- HĐTƯ thành lập một Ủy Ban thường Vụ phụ trách về việc Bầu cử, một Ủy Ban phụ trách Huân chương. Một quỹ tài trợ vốn ban đầu cho các trại Thăng Tiến. Thăng Tiến 10 được ứng \$20,000.00 – Sẽ hoàn lại HĐTƯ sau khi hoàn tất trại. Một Ủy Ban lo về Truyền Thống Văn Hóa, do Trưởng Lê Đức Phẩm phụ trách.

- HĐTƯ, thời gian qua đã tổ chức 12 Trại Truyền Thống Văn Hóa - Gây quỹ cứu trợ bão lụt Sandy, quỹ cứu trợ động đất ở Nhật Bản, bão lốc Oklahoma...

- Kỷ niệm 30 năm tinh thần Costa Mesa, HĐTƯ phát động phong trào ôn lại và hiểu Lời Hứa HĐ chính xác!

Giờ giải lao, toàn thể các Trường có mặt cùng “hát với nhau” những bài hát ngắn, dài của HĐ trong suốt chiều dài lịch sử 80 năm HĐVN. Có những bài hát nằm rất lâu trong tiềm thức người HĐ, giờ được khơi dậy, òa vỡ và nhắc nhở từng bước đường HĐ của từng cá nhân theo gót BP...

Tiếp theo là tiết mục quan trọng nhằm vinh danh những cá nhân có công với Phong Trào trong thời gian qua. “Huân chương Bách Hạp” được trân trọng trao cho các Trường:

Trường Hồ Đăng (California, Hoa Kỳ) - Trường Phạm Vinh Xuân - Hà Thúc Sinh (California, Hoa Kỳ) - Trường Phạm Đình Ngà (California, Hoa Kỳ) - Trường Phạm Hoàng Yên (California, Hoa Kỳ) - Trường Trương Như Sáu (California, Hoa Kỳ) - Trường Văn Duy Quang (Virginia, Hoa Kỳ) - Trường Nguyễn Xuân Huệ (California, Hoa Kỳ) - Trường Huỳnh John Dũng (California, Hoa Kỳ) - Trường Lê Văn Đăng (California, Hoa Kỳ) - Trường Nguyễn Tiến Minh (California, Hoa Kỳ) - Trường Nguyễn Hữu Đức (California, Hoa Kỳ)

Trao tặng Huân Chương Bắc Đẩu cho: Trường Nguyễn Đình Tuấn (California, Hoa Kỳ) - Trường Nguyễn Xuân Mộng (California, Hoa Kỳ)

Trường Phạm Đỗ Thiên Hương, trong giờ giải lao đã cùng Trường Nguyễn Trọng Hoàng (Đàn Guitar xuất sắc) khuấy động tiềm thức Trường Niên về những bài hát thật cũ, thật xuất sắc nằm sâu trong trí nhớ từng người được dịp bùng phát. Làm sao quên được từng ấy năm tháng với đầy ắp ngày vui của “trò chơi Hướng Đạo”.

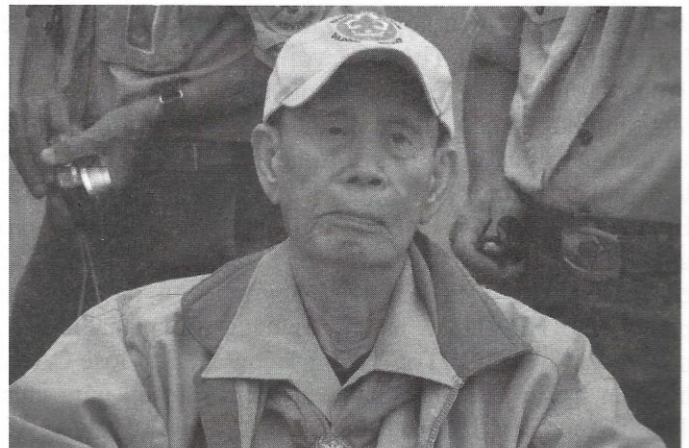
Hội Thảo liên quan đến các vấn đề chung của Phong trào. Chủ Tọa Đoàn gồm có Trường Võ Thành Nhân CT HĐTU, Trường Đỗ Phát Hai BAN CỔ VÂN và Trường Nguyễn Đình Tuấn VPT VP HĐTrN. Những phát biểu,

những thắc mắc của cử tọa chung quanh những vấn đề về Trường Niên, về tổ chức... Chủ Tọa Đoàn đã trả lời rành mạch và thỏa đáng cho từng câu hỏi, từng ý kiến xây dựng Phong Trào trong tinh thần ái huynh đệ... Bài hát chia tay và vòng tay thân ái đã kết thúc ngày kỷ niệm 30 năm tinh thần Costa Mesa – Hiến Chương Costa Mesa – Đó là thành quả tuyệt vời của trí tuệ những Trường đã rời quê hương tị nạn Cộng Sản. Thành lập HĐTU để không những “GIỮ VỮNG” Phong Trào HĐVN tại hải ngoại, mà còn “PHÁT HUY” xuất sắc một “PHONG TRÀO CÓ TỔ CHỨC” nhằm giáo dục TRẺ VIỆT NAM tại hải ngoại thành những CÔNG DÂN!

Sóc Lanh-lợi LÊ ANH DŨNG

Các Liên đoàn tham dự buổi lễ

“Trường Lão” Đinh xuân Phúc mặc đầu sức khỏe yếu kém cũng cố gắng tới tham dự.

Trường niên tham dự họp mặt buổi chiều rất đông

Akela Lưu Hồng Phúc

Saigon, ngày nắng ấm đầu Xuân Quý Tị, chúng tôi tìm gặp Akela Lưu Hồng Phúc, dân làng Tân Hương, là bạn cố tri trong đạo Tân Bình từ năm 1955. Đến nơi, chúng tôi lại gặp Cáo Lãng Tử từ Hoà Lan về quê ăn Tết. Còn gì vui bằng ba anh em ở Âu, Á, Mỹ Châu, được tái ngộ ngay trên quê hương mình.

Thân thiết với bạn bè, LHP thường xuyên thăm hỏi bạn gần bạn xa, tặng quà kỷ niệm. Nhớ đến Tr. Đình Xuân Phúc, anh gửi tặng tấm hình năm 1965 khi Sói Cười còn trẻ trung. Anh dí dỏm thường kể chuyện vui cho mọi người cùng cười. Đi trại, trong giờ nghỉ trưa, chỗ nào đông vui là chỗ Baloo LHP đang kể chuyện. Anh thường góp ý với trưởng lãnh đạo HĐVN sau 1975. Vì sống theo nguyên tắc, nên khi nhắc chuyện cũ anh thẳng thắn chê trách những người lắt léo, lợi dụng thời cơ. Anh đam mê nhiếp ảnh, nhưng bạn có nhiều hình mà anh thì không. Nếu thiếu người bạn cùn cừ này, chắc chắn là dân Tân Hương không có hình ảnh kỷ niệm lưu trữ hơn 40 năm nay. LHP là một nhiếp ảnh gia có tài. Sáng tạo nhiều sưu tập hình ảnh sinh hoạt HĐ. Mở website "Langhuc.org", chúng ta sẽ tìm thấy hình ảnh HĐ do LHP sáng tạo. Trong Họa Bạ HĐ Nhật Bản 1974, Phái đoàn HĐVN đã triển lãm "HĐVN trong thời chiến" qua hình ảnh nghệ thuật của các trưởng Trần Cao Lĩnh, Trương Trọng Trác và Lưu Hồng Phúc. Nhật Hoàng Akihito (Lúc đó là Hoàng Thái Tử) đặc biệt đến thăm và khen ngợi các tác giả của hình ảnh triển lãm. Khi hỏi chuyện xưa, anh mở cuốn album đầy cộm để minh chứng. Anh cho Beo chụp lại vài tấm hình tài liệu quý dưới đây.

Đón tiếp Tr. NAZI, Tổng Thơ ký VP/ HDTG, đến thăm HĐVN năm 1970

Lưu Hồng Phúc là ALT ngành Âu với nhiệt tâm đào tạo trưởng suất sắc cho phong trào. Anh luôn cố gắng trau dồi nghề làm trưởng HĐ, từ Bạch Mã 1956 Hoài Nguyên, HHR 1961 Tùng Nguyên, NTC Tam Bình và ITTC Đại Hàn.

Chúng tôi gặp anh lần này, không ngờ hai tháng sau anh vội vàng vĩnh biệt. Để lại niềm thương nỗi nhớ sâu đậm trong lòng ACE HĐ xa gần. Thời gian cuối đời, LHP sống một mình trong căn nhà nhỏ, hẻm 492 trước Kỳ Viên tự. Nhưng bên anh còn những Sói già thân cận thường xuyên đến săn sóc anh đến giờ phút cuối cùng. Gia đình LHP kết hợp thân hữu HĐ tổ chức tang lễ chu đáo. Bằng hữu ở xa cũng về tiễn đưa anh, vĩnh biệt anh. Theo nghi lễ Phật giáo, trong 49 ngày hằng tuần đều có lễ cầu siêu tại chùa Phước Hòa ngay trước cửa nhà anh. Ngày chung thất của anh, thân hữu đạo Tân Bình cùng tang quyến tổ chức cầu siêu tại chùa Phước Hải Saigon. Tháng 8 năm nay, làng Tân Hương họp tại Dallas, có dịp tưởng niệm Ông Nhiều Lưu Hồng Phúc, người bạn không thể nào quên !

TRẦN TRUNG HỢP 07/2013

HĐVN tham dự Hội nghị HĐ tại Đại Hàn - Các trưởng Lưu Hồng Phúc, Trương Trọng Trác, Lê Mộng

Trại Huấn Luyện ITTC tại Đại Hàn
- Từ trái qua: các trưởng dự trại: Lưu Hồng Phúc, Nguyễn thời Hòa, Quỳnh Hoa, Nguyễn Minh Triết, Trương trọng Trác và trại trưởng Lê Mộng Ngộ HĐVN đến quan sát.

Ý thức dân tộc (Bài đầu)

Khi giải thích tại sao dân Việt Nam vẫn không bị đồng hóa thành người Trung Hoa sau ngàn năm Bắc thuộc, Lê Thần Trần Trọng Kim nói đó là vì người mình có “Một cái nghị lực riêng và cái tính chất riêng.” Chúng ta bây giờ gọi đó là một Ý thức Dân tộc. Khái niệm về Ý thức Dân tộc có thể hiểu theo nhiều cách khác nhau; nhưng nếu dân một nước chưa ý thức rằng họ là một dân tộc riêng biệt thì chắc khó giành được độc lập.

Trước khi bị quân Hán xâm lăng tổ tiên chúng ta có thể chưa có nhu cầu gây ý thức mình thuộc một dân tộc thuần nhất, cũng không thấy cần phải tự so sánh với các giống dân sống chung quanh, để thấy mình là một tập thể đặc thù. Thời các vua Hùng dân số còn thưa thớt, đất đai sông ngòi biển cả đủ cho việc trồng trọt, chài lưới, các điều kiện kinh tế chưa thúc đẩy nhu cầu tự phân biệt mình như một dân tộc riêng. Ý thức tập thể chắc đã tự nhiên phát khởi khi phải đối đầu với một đoàn quân xâm lăng, chủng tộc khác, ngôn ngữ cũng khác. Bị đánh thuế và bắt làm sưu dịch nặng nề, trải qua một thế hệ cũng đủ cho người dân càng muốn phân biệt: “Mình là mình, họ là họ!”

Benedict Anderson mô tả một dân tộc như một “Cộng đồng Tưởng tượng,” gồm những người nghĩ mình thuộc vào cộng đồng đó. Ông viết cuốn sách mang tên này, với tựa nhỏ, “Suy nghĩ về nguồn gốc và sự bành trướng của tinh thần dân tộc” (*Imagined communities: reflections on the origin and spread of nationalism*), xuất bản từ năm 1983, Verso ở London in bản mới năm 1991. Một dân tộc (nation) là một “Cộng đồng Tưởng tượng,” vì người ta không cần phải gặp nhau, không cần nhìn thấy nhau, nhưng trong đầu vẫn nghĩ tất cả thuộc vào một cộng đồng có thật. Một đặc tính của cộng đồng này là nó có giới hạn, dù là một biên giới khá co dãn (elastic); nhưng người ta biết bên ngoài biên giới đó là “người khác, dân khác.” Đặc tính thứ hai mà Anderson nhấn mạnh là chủ quyền. Khi thấy mình là một dân tộc thì người ta cũng nghĩ họ có quyền đối với cuộc sống chung, quyền này vượt trên các chế độ chính trị, các vương quốc hay đế quốc đang cai trị họ. Từ thế kỷ 11 đến nay dân tộc Anh (English) đã sống như một dân tộc mặc dù các vương triều đều không phải người Anh. Triều đại hiện nay phát xuất từ Haus Sachsen-Coburg und Gotha bên Đức, sang Anh đặt tên là House of Wettin, sau khi ông hoàng Albert (1819–1861) lấy nữ hoàng Victoria (1819 – 1901). Hai ông vua đầu tiên George I và II hầu như không nói tiếng Anh.

Trong Thế chiến Thứ nhất vua George V mới đổi tên thành House of Windsor cho giống tiếng Anh hơn. Từ ý thức về chủ quyền dân tộc, người ta thành lập các quốc gia (nation-state). Nhưng trong một quốc gia như nước Anh

(Britain) những người Tô Cách Lan (Scottish) vẫn tự xác định họ là một dân tộc khác “người Anh” (English) và đòi nhiều quyền tự trị.

Người Việt chắc chắn đã cảm thấy họ thuộc vào một Cộng đồng Tưởng tượng từ thời văn minh Đông Sơn. Trong một ngàn năm Bắc thuộc, ý thức dân tộc của người Việt được nuôi dưỡng, tôi luyện ngày càng mạnh mẽ và vững chắc hơn. Sở Cuồng Lê Dư cho biết câu ca dao “Nhiều điều phủ lấy giá gương, người trong một nước phải thương nhau cùng” đã được truyền tụng từ đời Hai Bà Trưng. Nếu thuyết này đúng thì chúng ta rút ra được hai điều: Thứ nhất, người Việt đã có ý thức họ “cùng chung một nước,” vượt lên trên các bộ tộc; và thứ hai, tiếng Việt đã được dùng làm thơ, ca hát, để cổ động ý thức dân tộc này. Đúng như nhận xét của Iqbal: Các dân tộc sinh ra từ trái tim của các thi sĩ.

Thời Hai Bà Trưng khởi nghĩa, ý thức dân tộc chắc đã bùng lên sôi nổi; nhưng không được bao lâu lại bị đè nén với chính sách cai trị trực tiếp của nhà Hán, với chủ ý xóa nhòa cá tính dân Việt. Suốt 200 năm, địa bàn của nước ta được ghép chung với vùng Quảng Đông thành một châu, đặt tên chung là Giao Châu, một đơn vị hành chính trong đế quốc nhà Hán. Trong hai trăm năm đó, người Việt ở nước Văn Lang cũ và những sắc dân sống ở Quảng Đông, Quảng Tây, Phúc Kiến, được gom chung lại, giống nhau. Họ theo các luật lệ và thi hành các bổn phận do nhà Hán áp đặt. Sau hai trăm năm, ký ức về các triều đại Hùng Vương, Âu Lạc phải bị mờ nhạt dần dần.

Một thời điểm có thể gây ảnh hưởng quan trọng trên tâm lý dân Lạc Việt là năm 264 đời Tam Quốc, khi vua nước Ngô tách châu Giao rộng lớn, chia thành hai châu nhỏ hơn. Một là Quảng Châu ở phía Bắc gồm Nam Hải, Thương Ngô và Uất Lâm (nay thuộc tỉnh Quảng Đông), đặt thủ phủ tại kinh đô cũ nước Nam Việt thời Triệu Đà, gần thành phố Quảng Châu bây giờ. Còn tên Giao Châu dành cho miền đất phía Nam gồm Hợp Phố, Giao Chỉ, Cửu Chân, đặt thủ phủ tại Long Biên, một trung tâm văn hóa của dân Lạc Việt. Về sau, vùng Hợp Phố lại được tách ra khỏi Giao Châu ghép vào Quảng Châu; có lẽ vì về chủng tộc và ngôn ngữ thì Hợp Phố nằm trong châu Quảng thích hợp hơn. Đào Duy Anh nhận xét rằng sau khi mất Hợp Phố thì phần đất còn lại của Giao Châu cũng trùng hợp với lãnh thổ của nước Văn Lang thời Hùng Vương (*Việt Nam Văn Hóa Sử Cương*, 1938).

Đào Duy Anh coi năm 264 là một thời điểm quyết định giúp xây dựng một ý thức về dân tộc và lãnh thổ riêng của người Việt Nam. Một “Cộng đồng Tưởng tượng,” theo nghĩa của Anderson đã thành hình và được củng cố. Ông viết: “Đó là manh nha cuộc thống nhất sau này. Từ đó quan niệm quốc gia mới nhóm lên dần dần, đến thế kỷ thứ sáu ta mới thấy cuộc vận động độc lập của Lý Nam Đế là một quốc gia phôi thai.” Các sử gia như Lê Thành Khôi,

Lê Mạnh Hùng đều đồng ý là quyết định chia đôi hai châu Giao, Quảng năm 264 giúp dân Lạc Việt thấy rõ số phận của mình khác, họ tự tách khỏi những người dân châu Quảng, dù cả hai cùng thuộc nước Nam Việt cũ của Triệu Đà. Việc tách rời hai đơn vị hành chính tạo ra một thói quen trong việc cai trị, tách dân Việt Nam ra khỏi các sắc dân khác ở phía Bắc. Nền nếp đó kéo dài trong bảy thế kỷ sau. Các triều đại Trung Hoa như Tấn, Tề, Lương, Trần, Tùy, Đường cứ tiếp tục phân biệt hai châu Giao, Quảng; bổ quan trị nhậm riêng, họ áp dụng các chính sách riêng; có khi còn mâu thuẫn và chống đối nhau. Vào đời Đường, sử Trung Hoa cho biết hai vùng Quảng Châu và Giao Châu từng tranh đua với nhau trong thương mại quốc tế. Ông quan trị nhậm Quảng Châu đã xin triều đình buộc ông quan ở Giao Châu cấm thuyền buôn ngoại quốc cập bến, để hướng họ qua Quảng Châu. Theo thời gian, dân cư trong hai vùng cũng tranh đua; có khi coi nhau là thù địch, hay ít nhất cũng là người “ngoại quốc.” Họ vốn đã sống khác nhau, càng ngày cá tính càng phân biệt rõ hơn. Ý thức “Mình là mình, họ là họ” càng ngày càng mạnh. Sau này, những vương triều tự lập ở Quảng Châu cũng tính chuyện tấn công chiếm lấy Giao Châu và bị chống cự mãnh liệt; lần sau cùng là Ngô Quyền phá quân Nam Hán.

Thế nào là một dân tộc?

Ý thức dân tộc Việt thành hình qua nhiều thế kỷ, có lúc lên, lúc xuống. Cũng khó xác định vào lúc nào ý thức dân tộc của dân Việt đã lên mạnh nhất, vào thời điểm nào thì bốc lên cao đến mức không ai xóa được nữa. Thời điểm quyết định này đã đạt được ngay trong cuộc khởi nghĩa Hai Bà Trưng? Hay từ lúc Lý Bôn xưng đế? Hay phải đợi thêm 400 năm, sau các thí nghiệm cải tổ hành chính của họ Khúc cho thấy dân Việt có đủ khả năng tự quản trị đất nước mình mà không cần theo phép tắc của các quan lại phương Bắc? Những câu hỏi trên khó trả lời dứt khoát; vì lịch sử dân tộc Việt trong ngàn năm đó lúc lên lúc xuống như những cơn sóng triều; lớp này xuống lại đây lớp khác lên, không thể nói được cơn sóng nào là điểm quyết định.

Để việc trả lời những câu hỏi này sáng sủa, chính xác và dễ chấp nhận, cũng nên tự hỏi “Các điều kiện nào xác định sự xuất hiện, thành hình của một dân tộc? Vào lúc nào thì tổ tiên chúng ta hội đủ các điều kiện đó?” Mỗi nhóm người có thể định nghĩa chữ dân tộc theo cách riêng, tùy theo những khung cảnh lịch sử đưa họ tới ý thức tự xác định mình là một dân tộc. Ý nghĩa của hai chữ này cũng thay đổi theo thời gian, có lúc mở rộng, có lúc thu hẹp, có khi dựa vào tình cảm, có khi thuần lý. Một dân tộc ra đời khi một số rất đông người nghĩ rằng họ thuộc về một cộng đồng với đặc tính riêng, để tự nhận mình là một dân tộc. Và họ nghĩ rằng các người khác trong nhóm cũng thuộc vào dân tộc này, dù họ có ý thức hay không. Nhiều người tin mình thuộc cùng một dân tộc, gần gũi, thương yêu những người chia sẻ cùng một tài sản tinh thần chung, nên sẵn sàng hy sinh mạng sống để bảo vệ tập thể, lúc đó một dân tộc đã thành hình. Người ta cảm thấy có một danh

dự chung, hãnh diện về những thành công của người cùng trong cộng đồng tưởng tượng này, và hổ thẹn khi thấy có người nhân danh nhóm mình làm việc xấu xa. Phong tục, tập quán, tín ngưỡng, tiếng nói, đều là những yếu tố góp phần tạo ra tinh thần dân tộc. So sánh lối sống của tập thể mình với tập thể khác, nhận ra những điểm khác biệt và muốn bảo vệ cá tính, sẽ giúp cho ý thức về dân tộc mạnh và vững chắc hơn.

Các triết gia, rồi đến các nhà xã hội học đã suy nghĩ nhiều về hiện tượng này. Họ thường bắt đầu bằng cách quan sát những dân tộc đã có sẵn, tức là những nhóm người đã tự coi họ thuộc vào một dân tộc từ lâu. Mỗi triết gia thường giải thích hiện tượng dân tộc theo kinh nghiệm lịch sử của chính dân tộc họ. Như người Đức hay thiên về tình tự, người Pháp trọng lý trí. Với lý trí, người ta dễ có khuynh hướng tìm ra những “định luật” hay “mô thức” có tính chất phổ quát. Thiên về tình cảm thì lại chú trọng vào các nét cá biệt trong cuộc sống văn hóa.

Như Isaiah Berlin giải thích, các nhà tư tưởng Đức phản ứng lại trước huynh hướng duy lý, nhấn mạnh đến tính chất phổ quát của các triết gia người Pháp, nên họ đi tìm những yếu tố tạo cho dân tộc Đức những tính chất độc đáo. Johann Gottfried von Herder (1744–1803) chẳng hạn, mặc dù chịu ảnh hưởng của những triết gia duy lý như Leibniz, Kant, Spinoza, Montesquieu, nhưng ông đã phát triển một lý thuyết về “Hồn Dân tộc,” (*Volksgeist*) dựa trên các yếu tố văn hóa truyền thống. Ông xác định những người nói tiếng Đức cùng thuộc vào một dân tộc, vì họ chia sẻ một lối sống, có những hành vi, thái độ giống nhau mà khác hẳn các dân tộc chung quanh. Trong cách ăn, uống, chọn y phục, làm thơ, thờ phượng, ca hát, chiến đấu, tổ chức chính trị, vân vân, họ đều có những điều khác biệt. Herder là cha đẻ của một truyền thống mô tả dân tộc tính dựa trên tình tự chứ không dùng lý luận. Khi tại Châu Âu nổi lên phong trào đòi dân tộc độc lập, từ 1830 đến 1848, các triết gia càng chú ý phân tích hiện tượng này trên mặt văn hóa.

Năm 1882, sau khi chứng kiến phong trào các dân tộc Âu Châu nổi lên lập thành các quốc gia trong nửa thế kỷ, nhà thần học người Pháp Ernest Renan viết cuốn sách với tựa đề “Dân tộc là gì?” (*Qu'est-ce qu'une nation?*) Renan thấy các dân tộc được xác định bằng hai yếu tố chính: một quá khứ chung và một ý chí, nguyện vọng tiếp tục giữ những giá trị tinh thần đã cùng nhau chia sẻ, “avoir fait de grandes choses ensemble, vouloir en faire encore,” (đã cùng thực hiện những điều lớn lao, muốn còn tiếp tục nữa). Triết gia người Đức Johann G. Fichte thì giải thích sự thành hình của các dân tộc bằng chủng tộc và ngôn ngữ; nhưng Renan thấy không cần phải chung chủng tộc, ngôn ngữ, hay tôn giáo mới thành một dân tộc. Thụy Sĩ là một thí dụ hiển nhiên.

Với kinh nghiệm chứng kiến cảnh nước Phổ (Prussia) thống nhất nước Đức thời 1870, sử gia Friedrich Meinecke thấy yếu tố văn hóa, một hiện tượng tự phát, khách quan, có vai trò quan trọng hơn là ý chí của con người trong sự hình thành dân tộc. Trong cuốn sách *Weltbürgertum und*

Nationalstaat (Toàn cầu và Quốc gia) in năm 1908, ông nghiên cứu về sự ra đời của nước Đức. Meinecke thấy có hai loại “quốc gia.” Một loại là những quốc gia ra đời vì một quyết định chính trị, khi người dân đồng ý sống chung với nhau, thí dụ qua một bản hiến pháp. Thụy Sĩ là một dân tộc có từ lâu; Canada, Úc châu, Hoa Kỳ là những dân tộc đang thành hình. Loại thứ hai là những quốc gia dựng lên vì mọi người chia sẻ một nền văn hóa chung, di sản này vượt trên ý chí hay lựa chọn của người dân. Nước Đức thành lập trên nền tảng tiếng nói và văn hóa. Cuộc cải cách tôn giáo, việc dịch Kinh Thánh sang tiếng Đức, máy in được phát minh, giúp ngôn ngữ, văn chương tiếng Đức phát triển. Đầu thế kỷ 19 các vương hầu người Đức đang cai trị 39 lãnh địa riêng đã khơi dậy một tình tự chủng tộc, nhân danh tình liên đới đó kêu gọi dân chúng đoàn kết cùng chống đạo quân Napoleon. Sau khi thành công, họ thành lập một “Liên hiệp” (Bund). Dân Đức nuôi dưỡng ý niệm họ thuộc vào một “dân tộc” (Volk). Các triết gia và các thi sĩ, Hegel, Goethe và Schiller góp phần phát triển khái niệm này. Các nhà chính trị biến ý tưởng đó thành thực tế. Vương quốc Phổ (Prussia), lớn nhất trong số các tiểu quốc, đã tự bãi bỏ các món thuế đánh trên hàng hóa từ các tiểu quốc khác, tạo nên một thị trường chung. Sau 20 năm có 25 tiểu quốc vào tham dự “thị trường chung” này và thấy kết quả tốt, kỹ nghệ và thương mại đều phát triển, mức sống lên cao. Thành công về công nghiệp và thương mại giúp cho khái niệm “quốc gia – dân tộc” được nhiều người ủng hộ hơn. Khi dân khởi lên phong trào đòi dân chủ hóa, các vị vương hầu lo ngại, nhưng sau cùng phải chấp nhận cho dân bỏ phiếu bầu nghị viện. Một phong trào cách mạng lan rộng khắp Âu Châu; vua chúa các nước đều phải nhượng bộ dân. Hai xứ nhiều dân nói tiếng Đức nhất do hoàng đế Áo và quốc vương Phổ cai trị tranh giành ảnh hưởng. Hoàng đế Áo được Nga hoàng ủng hộ, năm 1850 dứt khoát đứng ngoài việc thông nhất. Hai mươi năm sau các vùng nói tiếng Đức khác mới hợp lại, thành lập quốc gia.

Các dân tộc thành hình

Muốn nhìn vào khái niệm dân tộc để hiểu rõ tổ tiên trong ngàn năm Bắc thuộc, chúng ta có thể quan sát những dân tộc đang thành hình. Nhiều quốc gia đã ra đời trong lịch sử gần đây, như nước Mỹ, nước Canada, Thổ Nhĩ Kỳ hoặc Israel, Singapore, chưa kể các quốc gia mới lập ở Phi châu còn trong thời kỳ thí nghiệm. Các nước trên cho thấy những cuộc thí nghiệm coi như “trước mắt” về quá trình thành hình của ý thức dân tộc. Xem các nước này ra đời như thế nào mình có thể tưởng tượng những yếu tố nào đưa tới sự thành hình và trưởng thành của dân tộc Việt Nam hơn ngàn năm trước đây.

Dân Nam Sudan và dân Mỹ đều nổi lên đòi độc lập vì chống chính sách bóc lột của người cầm quyền. Dân Singapore bắt đầu dĩ, họ muốn mà không được gia nhập liên bang Malaysia cho nên phải lập quốc. Canada cũng tình cờ trở thành một quốc gia, vì họ sống trong những

thuộc địa cũ của nước Anh, khi người Anh trả cho quyền tự trị thì đại biểu các thuộc địa đồng ý sống chung trong một quốc gia. Rồi đợi trăm năm sau quốc gia mới đó mới chính thức có một hiến pháp. Thổ Nhĩ Kỳ là một hiện tượng lạ. Họ quyết định dứt bỏ quá khứ đế quốc huy hoàng cũ, thành lập một quốc gia theo mẫu các nước Châu Âu; toàn dân nhất trí nhờ có những người lãnh đạo giỏi.

Liên bang Hoa Kỳ ra đời vì nhu cầu tự do chính trị. Người dân thuộc địa muốn sống tự do hơn, trước hết vì họ không chấp nhận đóng thuế cho ông vua Anh quốc, nếu không được bầu người đại diện để tham khảo ý kiến. Ngay trong thời chiến tranh cách mạng, rất nhiều “người Mỹ” vẫn muốn tiếp tục làm thần dân Anh hoàng. Họ chỉ yêu cầu ông vua cho dân Mỹ Châu được hưởng những quyền lợi ngang bằng dân Anh lúc đó, đặc biệt là quyền có đại biểu trong quốc hội Anh. Trong số người này, Benjamin Franklin luôn luôn hy vọng vua Anh sẽ “biết điều” hơn, để các thuộc địa khỏi phải ly khai. Thái độ cao ngạo đại dốt của triều đình Anh tạo cơ hội cho dân Mỹ lập quốc, và một dân tộc ra đời.

Hơn 200 năm, bây giờ người Mỹ nào cũng tự thấy họ thuộc một dân tộc riêng; họ tự hào về di sản quá khứ cùng những hy vọng tương lai, như Renan định nghĩa. Ý thức dân tộc phát sinh đủ mạnh, khiến trong thời Đại chiến Thứ hai, những người Mỹ gốc Ý, gốc Đức vẫn nhập ngũ, chống lại các đạo quân thuộc quê hương cũ của cha mẹ họ.

Nếu trong lúc các thuộc địa và triều đình Anh thương thuyết mà vua Anh chấp nhận yêu cầu của Benjamin Franklin, nhường tất cả các thuộc địa ở phía Bắc cho chính quyền mới ở Mỹ, kể cả vùng Québec, thì sau này cũng không có nước Canada!

Canada trở thành một quốc gia trước hết vì muốn tự coi họ không phải người Mỹ! Khi dân Mỹ nổi dậy chống Anh hoàng thì các thuộc địa ở phía Bắc không theo họ. Dân Quốc hội Anh trao các thuộc địa này nhiều quyền tự trị; năm 1867 các tỉnh kết hợp thành một quốc gia. Nhưng phải đợi đến năm 1982 mới có một văn kiện chấm dứt thẩm quyền của Quốc hội Anh trên nước Canada. Đến bây giờ một đặc điểm người Canada hay dùng để tự định nghĩa “dân tộc tính” của họ, là họ “không giống Mỹ!” Trong hơn 200 năm dân Canada vẫn tự hào là họ sống với những định chế và tập tục khác người Mỹ. Người Canada khoe nước họ giới hạn quyền mua súng nghiêm ngặt; đánh thuế cao những người giàu để phân bổ lợi tức công bằng; bao dung các tín ngưỡng và chủng tộc khác nhau, vân vân. Không một đảng chính trị nào của xứ Canada muốn xóa bỏ hệ thống y tế phổ cập toàn dân. Từ thập niên 1940 chỉ có tỉnh Manitoba (đa số là di dân Ukraine) lập ra chương trình y tế công cộng, tới thập niên 1950 lần lượt các tỉnh khác làm theo, người giàu hay nghèo đều được bảo hiểm y tế như nhau. Nay định chế y tế công cộng trở thành một điều mà người Canada thường hãnh diện, thấy họ khác nước láng giềng phía Nam, trong đó có lúc hơn 50 triệu người Mỹ không có bảo hiểm y tế. Ngược lại, nhiều người Mỹ coi hệ thống y tế của họ tốt hơn vì đề cao trách nhiệm cá nhân, chính phủ không can thiệp vào. Khi Tổng thống Barack

Obama đề nghị đạo luật Cải tổ Y tế năm 2010, nhiều người chỉ trích là luật đó “biến nước Mỹ thành Canada” hoặc tệ hơn nữa, “biến Mỹ thành Âu Châu!”

Việc lập quốc của Thổ Nhĩ Kỳ rất độc đáo, một dân tộc rất cổ và một quốc gia rất mới. Trong mấy ngàn năm, người Thổ nổi tiếng là một sắc dân dũng mãnh, thiện chiến, có lúc họ làm chủ những đế quốc lớn từ Á sang Âu châu. Nhưng đến đầu thế kỷ thứ 20 họ mới khơi dậy một ý thức dân tộc, từ bỏ quá khứ đế quốc để thành lập một quốc gia.

Tổ tiên người Thổ là những bộ lạc du mục sống ở phía Bắc Trung Quốc, lan qua miền Trung Á châu. Vương quốc đầu tiên được nhà Hán gọi là Hung Nô (Xiongnu, 匈奴) đã bao gồm nhiều giống dân Trung Á khác chứ không thuộc riêng một sắc tộc. Vào thế kỷ thứ 6 họ thành lập một nước mà người Trung Hoa gọi là Đột Quyết (Tūjué, 突厥), với lịch sử dài gần 300 năm. Dân Hồi Giáo gọi tên chung là Türk, cái tên họ chấp nhận. Sau những đợt di dân và chiến tranh liên tiếp, vào thế kỷ 11 người Thổ đã cải đạo theo Hồi Giáo. Các tướng lãnh và quân đội Thổ đang phục vụ đế quốc Hồi Giáo ở Ba Tư (Iran) dần dần đoạt lấy quyền hành, sau cùng chiếm địa vị lãnh đạo. Họ đóng vai chính trong việc thành lập Đế quốc Seljuk. Sau khi quân Seljuk đánh bại quân Byzantine tại Manzikert năm 1071, người Thổ bắt đầu di dân tới tràn ngập vùng Anatolia (miền Đông Thổ Nhĩ Kỳ bây giờ). Đế quốc Seljuk bị quân Mông Cổ diệt từ thế kỷ 13. Đến khi chính Đế quốc Mông Cổ tan rã, các tiểu vương người Thổ mạnh lên dần, được thống nhất trong một đế quốc Ottoman. Nền tảng của đế quốc là tôn giáo; vị ca lipid (caliph) đứng đầu Hồi Giáo (Phái Sunni) cũng nắm cả quyền chính trị. Năm 1453 họ chiếm Constantinople, Istanbul bây giờ. Uy quyền và ảnh hưởng Đế quốc Ottoman lên cực thịnh vào thế kỷ 16, bao gồm cả vùng Trung Đông, Bắc Phi, sang Âu châu tới tận Hungary; đạo quân chinh phục chỉ dừng chân ở Wien năm 1683. Vào thế kỷ 18 một vị hoàng đế Ottoman đã bắt đầu “hiện đại hóa” để mong theo kịp cuộc cách mạng công nghiệp tại các nước Âu Châu, nhưng tốc độ cải cách rất chậm chạp. Đến Thế Chiến Thứ Nhất (1914 – 1918) thì Đế quốc Ottoman tan rã, liên quân Anh Pháp chiếm Istanbul, các dân tộc nổi lên đòi quyền tự quyết với sự hỗ trợ của các nước đồng minh.

Dân Thổ bất mãn với Hiệp ước Sèvres năm 1920 chia cắt Đế quốc Ottoman. Một ý thức dân tộc được đánh thức dậy, một phong trào giành độc lập nổi lên. Phong trào này dựa trên sắc tộc hơn là tín ngưỡng, vì trong vùng này không phải chỉ có người Thổ theo Hồi Giáo. Từ đó phát sinh ý chí thành lập quốc gia. Năm 1923, phong trào lập quốc đã đánh đuổi các đạo quân đồng minh, buộc họ phải xóa bỏ hiệp ước Sèvres bắt người Thổ phải chịu thiệt thòi. Một nước Thổ Nhĩ Kỳ ra đời, lập chế độ Cộng Hòa. Lãnh tụ Mustafa Kemal (Atatürk, Cha của Dân tộc Turk) quyết tâm xóa bỏ di sản của Đế quốc Ottoman, lập một quốc gia thế tục, chủ trương Âu hóa. Thổ Nhĩ Kỳ đã đổi cả chữ viết, dùng mẫu tự chữ La tinh, thay đổi đến mũ, áo. Họ bãi bỏ rất nhiều tục lệ cổ truyền; làm đạo luật cấm nữ sinh viên

khi đi học không được trùm kín đầu theo lối Hồi Giáo. Năm 1935, trong khi phụ nữ ở nhiều nước Âu Châu chưa có quyền bỏ phiếu thì quốc hội Thổ Nhĩ Kỳ đã có 18 nữ dân biểu. Dân tộc Thổ Nhĩ Kỳ đã theo một con đường tương tự như phân tích của Ernest Renan về hiện tượng dân tộc thành hình, nhưng chỉ giống một nửa. Người Thổ chia sẻ một quá khứ đế quốc bao la dựa trên tôn giáo, nhưng họ sẵn sàng xóa bỏ cả gánh nặng quá khứ đó. Vì phải tách tôn giáo khỏi chính trị thì mới quên được đống tro tàn đế quốc hủ lậu, nhờ thế họ có thể chú tâm vào tương lai, với nhu cầu hiện đại hóa cả một dân tộc.

Một quyết định quan trọng nhất của Mustafa Kemal là chối bỏ vai trò trung tâm tôn giáo mà dân Thổ Nhĩ Kỳ vẫn nắm giữ trong nhiều thế kỷ. Lúc đầu chính ông mời vị caliph mới là Abdul Mejid II lên ngôi giáo chủ cả thế giới Hồi Giáo phái Sun Ni. Mejid II là một nhà trí thức đã Âu hóa, một thi sĩ và nghệ sĩ đa tài, người thường đọc các triết gia Đức và Pháp bằng nguyên bản. Khi Atatürk xóa bỏ ngôi vị caliph, cả gia đình ông phải rời khỏi nước Thổ Nhĩ Kỳ, ông còn bị cấm không được sống ở một nước Hồi Giáo nào cả. Khối Hồi Giáo Sun Ni từ đó mất trung tâm, cho đến nay vẫn gây thêm nhiều rắc rối! Nhưng quốc gia Thổ Nhĩ Kỳ tồn tại.

Cũng như việc lập ra nước Mỹ, yếu tố quan trọng nhất trong việc thành lập quốc gia Thổ Nhĩ Kỳ là một ý chí hướng về một tương lai chung; chính ý chí đó đã tạo nên ý thức mới về dân tộc, thoát được ra khỏi cái khung đế quốc cũ nát. Atatürk nói với một tờ báo Mỹ về dân tộc Thổ: “Một dân tộc bất hạnh, bao nhiêu đời chỉ giỏi việc chiến tranh, mặc dù họ có đủ các năng khiếu để trở thành triết gia, khoa học gia!” Cuối cùng, đối với một dân tộc thì giấc mộng lập quốc được coi là đáng quý nhất, quý hơn cả việc đứng đầu một đế quốc hay lãnh đạo một tôn giáo!

Chúng ta thấy khái niệm về dân tộc và quốc gia thay đổi tùy theo hoàn cảnh lịch sử. Đứng vào lúc ý thức tập thể đưa tới hành động lập quốc, người ta có thể viện ra một lý do quan trọng nhất để hô hào. Họ nói đến chủng tộc, hoặc văn hóa, ngôn ngữ, hay tôn giáo; hoặc có thể vì một lý tưởng chính trị, như độc lập, tự do. Yếu tố địa dư quan trọng, nhưng cũng không nhất thiết. Rất nhiều nhóm người vẫn tự nhận cùng một dân tộc dù phải sống xa cách nhau. Thí dụ như những người Do Thái, người Kurds, người Thổ hay Armenians đang sống rải rác khắp thế giới; họ đều đề cao ý thức dân tộc để đoàn kết với nhau. Người Kurds đến nay vẫn chưa đạt được giấc mộng lập quốc, nhưng chắc trong tương lai họ sẽ thành công, vì ý thức dân tộc của họ đã bền bỉ kéo dài nhiều thế kỷ, không thể nào xóa mất được.

Nhìn lại lịch sử các dân tộc thành hình trên đây, từ phong trào dân tộc bùng lên ở Âu châu và thế kỷ 19 đến trường hợp Thổ Nhĩ Kỳ, Nam Sudan vào thế kỷ 20, người ta có thể xác định một thời điểm và những nguyên do gây nên tinh thần dân tộc, và thúc đẩy việc thành lập quốc gia. Còn dân tộc Việt Nam, nhờ đâu tổ tiên chúng ta đã tạo nên ý thức dân tộc, và ý thức đó lên mạnh nhất vào lúc nào?

Benedict Anderson thấy nhiều nguyên nhân giải thích phong trào các dân tộc ở Châu Âu bùng lên vào thế kỷ 19. Các tác phẩm văn chương bằng tiếng mẹ đẻ đã làm giảm tầm quan trọng của chữ La Tinh và những người nắm gần như độc quyền biết đọc biết viết thứ chữ bác học đó. Phát minh ra máy in và việc sử dụng máy in để phổ biến ý kiến, tư tưởng mới; dần dần xóa bỏ lòng tin của người dân vào quyền hành thiêng liêng của vua chúa; người ta biết là những người cầm quyền cũng chẳng có “mệnh trời” nào cả. Thêm vào đó là cuộc cách mạng công nghiệp và sự phát triển kinh tế tư bản tạo ra một lớp người ở thành thị độc lập về kinh tế cũng như tư tưởng đối với giáo hội cũng như các ông hoàng bà chúa.

Các dân tộc nói tiếng Đức, tiếng Ý, tiếng Phần Lan hay tiếng Ba Lan đều ý thức về “cộng đồng tương tượng” của họ, họ muốn thay thế hệ thống xã hội dựa trên uy quyền từ trên xuống dưới bằng một hệ thống quan hệ ngang hàng giữa những người cùng một “dân tộc.” Khái niệm “dân tộc” được cô đọng phát huy và củng cố trong các cộng đồng tương tượng” này; họ sẵn sàng chết cho tình liên đới ngang hàng đó mặc dù bên trong mỗi cộng đồng vẫn có những bất công về kinh tế, xã hội.

(Xin đọc phần 2 trong số sau)

Sổ Lịch-Thiệp ĐỖ QUÝ TOÀN

Dự Một Cuộc Chơi

Chúng ta khắp bốn phương trời,
Cùng nhau dự một “cuộc chơi” tinh thần.
Anh chị em ở xa gần,
Khéo tay thắt mối tình thân đậm đà.
Như cùng dưới một mái nhà,
Nhún nhường, trọng kính, thuận hòa, yêu thương.
Chủ trương: Giáo Dục là đường,
Thiên nhiên bát ngát là trường học chung.
Bàì Vũ Trụ rộng khôn cùng.
Tha hồ học hỏi giữa vùng trời êm.
Dù nhau từng bước tiến lên,
Nhắm sao bắc đẩu soi trên nền trời.
Hương thơm bông Huệ nhấn lời,
THÀNH NHÂN là đích tuyệt vời của ta.
Cuộc đời Hướng Đạo sâu xa,
Một ngày nhập cuộc, thiết tha một đời.*

(*) Dưới ảnh bình minh chủ nhật, ngày 2, tháng 6, 2013,
Tuần Việt đã tuyên hứa, chính thức trở nên một người HĐ.

TUẦN VIỆT

Củi cho lửa trại

Quý trưởng yểm trợ

Tr. Nguyễn Như Hùng, Santa Clara, CA	20.00
Tr. Phan Đình Tề, San Jose, CA	60.00
Chị Lê Xuân Đăng, San Jose, CA	100.00
Tr. Lê Công Khanh, San Diego,	40.00
Tr. Nguyễn Duy Ân, San Diego	40.00
Tr. Lê Quang Tuấn, San Jose, CA	40.00
Làng Bách Hợp Seattle, Washington	200.00
Tr. Đỗ Hữu Tuyên, Virginia	50.00
Tr. Thiên Nga Minh Tâm	50.00
Tr. Nguyễn Hàn, Dallas, TX	50.00
Tr. Tôn Nữ thi Cúc	50.00
Tr. Yasushita Kagasaki, Vancouver	25.00
Tr. Nguyễn Phúc, Milpitas, CA	20.00
Tr. Hàn Phong Cao, Las Vegas	50.00
Tr. Nguyễn Xuân Huệ, Làng Quảng Tế, Nam CA	40.00
Tr. Sato Sarber, North Carolina	10.00
Tr. Trần Tử Huyền, Oakland, CA	50.00
Tr. Bạch Văn Nghĩa, Oregon	50.00
Tr. Nguyễn Ngọc Tùng, Oregon	40.00
Tr. Lê Lương, California	10.00
Tr. Nguyễn Minh Thê, California	100.00
Tr. Lê Thị Thục, California	100.00
Tr. Trần Ngọc, California	20.00
Tr. Phạm Hải, California	20.00
Tr. Đinh Sơn, S.D., California	20.00
Tr. Nguyễn Thanh Oai, California	40.00
Tr. Nguyễn Phú Thiệu, Brossard, Canada	30.00
Gia đình Nguyễn Trung Thoại, Montreal	200.00
Tr. Trương Ái Chung San Jose	20.00
Tr. Nguyễn Thanh Viem Australia	50.00
Tr. Tuyet Nga, Newark, DE	20.00
Tổng cộng yểm trợ tới 23-8-13	1,615.00
Tồn Quỹ từ LL 8	2,770.48
Tổng Thu	4,385.48

Chi tiêu cho BLL số 8

In báo	650.00
Tem	960.70
Phong bì	123.00
Tổng Chi	1,733.70

Số tiền còn lại cho BLL 9

2,651.78

MỘT CHỖ TRÚ CHÂN

Suốt hai tuần dài đầu tháng 6...Khắp nơi trên nước Đức đã báo động lũ lụt.

Sát con đê, những cánh đồng đầy ắp hoa màu và lúa mì phút chốc tan biến trong cơn nước lũ.

Người dân lớp lớp không hẹn mà đã cùng nhau đến nơi nhóm cho cát vào bao, nhóm tải đi, nhóm mang những bao cát cột sẵn đắp sát chân đê hầu ngăn bớt phần nào cơn nước đang từng phút từng phút dâng cao.

Nước!

Mọi nơi chỉ thấy mênh mông giữa trời và ...nước.

Dưới tầng hầm tới từng trệt, rồi chậm rãi như con ốc sên bò lên tận mái nhà. Đâu đâu cũng nhìn thấy một màu nước đục kinh hoàng.

Còn ở đây!

Thành phố Munich, nơi mà chúng tôi đang cư ngụ.

Xa độ hơn 100km đến Passau nơi gần biên giới nước Áo. Nếu có ai tận mắt nhìn thấy nơi đây mới thấy cảnh tượng người người tay xách nách mang, họ gói ghém chút ít tài sản gọn nhẹ và vài ba bộ quần áo đeo trên vai .rung rung nước mắt rời nhà.

Gần như con sông Isar.

Sông Isar, con sông nổi tiếng nơi này chạy dài không thấy đầu sông hay cuối sông ở đâu, nhưng có dịp đến nơi đây ai cũng muốn ghé tới để thăm nó một lần.

Mùa hè, sông Isar bạn tha hồ ngắm ...người. Lớp tắm lớp phơi nắng, lớp nướng thịt lớp nằm im lìm trên bãi cỏ óng mượt đọc sách, nghe nhạc hay nhờn nhờ bơi lội dưới làn nước trong veo.

Chỗ thì quần áo tắm hay Bikini đầy đủ, có chỗ thì giống như ông Adam và bà Eva ngày xưa không một chút thẹn thùng. Đời sống càng văn minh thì nực cười thay người ta lại muốn quay về thời ăn lông ở lỗ.

Thôi thì đủ loại hình thức hưởng thụ của lớp người có chút ăn chút để ở Âu Châu nói chung và ở nước Đức nói riêng.

Mùa xuân cây cối trời đất trở mình, từ hoa thơm cỏ lạ đến những dãy anh đào hay hai hàng cây mận trắng mọc chỉ chít bên bờ sông nở rộ. Mùa thu hai bên lá vàng rơi phủ kín lối đi. Khung cảnh vẫn cứ nên thơ lôi kéo hết lớp nhàn du này đến lớp nhàn du khác.

Đông sang cũng không khác gì, tuyết rơi trắng xóa phong cảnh hữu tình. Người ta đi tản bộ từ hai bên bờ sông Isar đến Englisch Garten mà ví von với Center Park ở Nữ Ước không biết nơi nào sẽ đứng hàng thứ hai.

Lạnh ư!

Ta ghé vào bảo tàng viện Haus Der Kunst nổi tiếng ở đây. Xem tranh xong tạt vào quán uống tách cà phê thơm lừng thường thức lát bánh ngọt với Mandel rang vàng óng hay mật ong trộn lẫn với Chocolate đủ loại.

Rời Haus Der Kunst, đi bộ chỉ vài ba bước chân ta lại gặp một cây cầu nhỏ bắc ngang con sông Isar. Từ trên cao nhìn xuống dòng nước chảy xiết, sóng đánh cao quá đầu người....dưới đó những người trẻ gan dạ liều lĩnh và đầy đam mê với môn thể thao Surfen mà ta nôm na gọi là nhảy sóng. Người xem đứng trên thành cầu đông không chỗ chen chân.

Đời sống ấm no an lành, cảnh trí như thế xem ra quen thuộc và thú vị.

Nhưng, nếu chân cứ muốn bước đi ta hãy đi thêm một quãng nữa đến nơi mà không còn một bóng khách nhàn du nào cả thì ở đây là chốn trú ngụ của những kẻ không nhà.

Cứ xé chiều trở về khuya, họ lần lượt kéo nhau về đây.

Dưới chân cầu Isar, họ nằm chen chúc bên nhau. Túi ngủ đủ màu, đủ loại to, ấm dày, mỏng ba bốn lớp quần chặt vào thân rồi nón ni, nón len, nón dạ phủ đầu che kín mặt. Thấp thoáng xa gần vài ba ngọn nến leo lét, chiếc đèn báo, ngọn đèn pin yếu ớt lấp lánh ẩn hiện dưới màn sương.

Chỉ còn thấy ở đó những đôi mắt!

Đôi mắt đang nhìn chúng ta như những đốm sao mờ như thân phận những kẻ không nhà đang trú ngụ dưới chân cầu lạnh lẽo.

Nơi trú ngụ!

Chỉ là những chiếc thùng Karton dày to lớn hay những tấm nylon rộng. Khi trở về khuya, nhiệt độ xuống dần hơi lạnh cũng từ đó tăng lên thì họ chui rúc vào đó nằm im lìm tìm một giấc ngủ ngon hay co ro chờ sáng. Họ chờ mặt trời mau chiếu dội, chờ nắng ấm mau đến để xóa đi cơn lạnh bao quanh ...Chờ điệp khúc ngày một ngày qua quen thuộc.

Suốt tháng 5 năm nay, thời tiết mưa dầm lạnh lẽo.

Họ, những người không nhà vẫn cứ đi về lầm lũi tá túc dưới chân chiếc cầu Isar này.....Rời mực nước sông dâng cao, lấp dần lấp dần đến bờ. Cuối cùng chỗ trú chân cũng đành chìm trong sóng nước.

Chuyện lũ lụt ở nước Đức.

Chuyện những kẻ không nhà dưới chân cầu Isar.

.....Đến hình ảnh gần gũi, quen thuộc mà chúng tôi được mục kích thường xuyên ở trước sân nhà.

Gọi là sân nhà thật ra thì chẳng đúng ngôn từ một tí nào cả. Đúng ra phải gọi là chiếc ban công nho nhỏ độ ba thước dài và hai thước bề ngang. Ở đó chúng tôi bày biện chút ít hoa màu cho vui vào mùa hè và đến tháng 9 hay tháng 10 thì lại thu dọn gọn gàng để đón chờ mùa đông tới.

Hè! Bọn chúng đi mất biệt.

Đi tìm mỗi, cùng nhau bay lên ngọn bạch dương hay hàng cây cao hai bên đường.

Rồi thu, đông chúng trở về đây. Nấp dưới hàng ghế mà mỗi khi mùa hè nóng nực chúng tôi hay ra ngồi hóng mát.

Xuân về, chúng lại rộn ràng ca hát vang lừng như đón chào hội ngộ, như ngày hẹn hò gặp gỡ đã tới.

Cứ như thế, khung cảnh và thời gian quen thuộc tới lui, cứ qua rồi lại về như đoạn phim người ta muốn xem đi xem lại nhiều lần.

Đó là đám chim con trên cành cây trước nhà và vợ chồng bồ câu mà lâu nay chúng đã là láng giềng quen thuộc của gia đình tôi.

Lâu rồi!

Từ khi nào bọn chúng đến đây tôi đã không còn nhớ được nữa. Chỉ biết là một lần trời đất ... nổi cơn gió bụi, mây giăng xám xịt một màu, ngọn gió lốc như muốn cuốn hốt tất cả những gì ở đây lên thình không. Hai con bồ câu nhỏ nhoi này đã ướt rũ rượi, chúng sợ hãi trốn chạy và đã ẩn nấp dưới chân chiếc ghế ngoài hàng hiên này.

Hai con bồ câu!

Một con cổ cườm khá đẹp, điệu bộ kiêu cách chậm rãi bay lên xà xuống tìm mồi. Một con lông xám nâu, bộ dạng có phần mạnh mẽ kiên cường... đầu sói!

Tôi chưa phân biệt được đầu là chim trống, đầu là chim mái. Chỉ đoán già là anh ...sói đầu kia chắc hẳn chồng, còn chị cổ cườm xinh đẹp nọ là vợ (cứ tạm cho là đúng như vậy biết đâu sẽ có nhiều điều thú vị hơn).

Nhà tôi đã có dịp cười vang khi tôi chỉ anh chàng bồ câu với đầu tóc... sói sọi kia. Anh nheo mắt cười cợt nhìn tôi và hỏi nhìn nơi nào ...thấy sói và còn quả quyết đó là con chim trống? Tôi nhất định chỉ chum lông lưa thưa trên đầu anh ta lẫn bộ dạng đi đứng hùng dũng oai vệ và nhất là anh ta luôn luôn đi sau... ve vãn chị cổ cườm.. ngàn ấy lý do chắc phải là con chim trống rồi. Phần nữa, xem chị bồ câu cổ cườm...mông bự... đi tới đi lui ra dáng đom đống, yếu điệu, còn bộ lông mượt mượt ra chiều lúc nào cũng chăm sóc o bế ...ngàn đó không là con chim bồ câu mái thì ai vô đây?

Từ đó, mỗi khi mưa gió lạnh lẽo hay tuyết rơi bay bay phủ kín khung trời thì chúng tôi lại thấy hai bóng dáng quen thuộc của chúng di động ngoài sân.

Còn nữa, cứ sáng sớm tinh mơ khi nhà tôi chuẩn bị thời Kinh Lăng Nghiêm thì chúng cũng đã đứng im ngoài khung cửa sổ. Có lẽ chúng muốn cho chúng tôi biết sự hiện hữu thường xuyên này nên đã luôn luôn gù gù hai âm thanh thật là dễ nhớ.

Lắm lúc tôi thật ngờ rằng chắc chúng cũng đã quen rồi chuông mõ và cũng đã luôn luôn nhớ đến những âm thanh thanh thoát này cũng nên.

Tuyết rơi mùa đông, mây mưa mờ che kín mùa thu, nắng hanh vàng hay gió nhẹ khi xuân về. Bất kể thời tiết thay đổi ra sao khi chúng trở về là lại đứng bên nhau, im lìm hàng giờ lâu, dúi dúi chiếc mỏ vào vào những sợi lông màu sắc lấp lánh hai bên cánh rồi đi lại tới lui quần quít không rời.

Thu sang lá vàng rơi đây, chúng tha về đây ôi thôi đủ thứ. Nào những nhánh cây khô, chiếc lá vàng đầy màu sắc

và những thứ linh kinh khác lúi húi cùng nhau làm tổ. Chắc là chuẩn bị cho mùa đông tới hay chim mái đẻ trứng hoặc là chiếc tổ con con này sẽ thêm chút ấm áp vào mỗi độ thay mùa.

Một lần mùa đông tuyết rơi....

Tôi đã đứng im thật lâu ngắm nhìn khung cảnh nên thơ bên ngoài khung cửa sổ này.

Sân nhà một màu trắng xóa. Lóm đóm trên tấm thảm tuyết này chỉ là những dấu chân chim, bọn chúng đang ở đó đi loanh quanh với những bước chân thật nhẹ nhàng hình như chúng cũng sợ mất đi tấm thảm tuyết vừa đang dựng lên. Hai chiếc mỏ con dúi dúi mỏ vào những bông hoa tuyết....chừng lâu khi chán chường tiếng gù gù nhỏ nhỏ vang lên và cả hai đi nhẹ vào ...nhà, vào dưới chân chiếc ghế quen thân thuộc lâu nay.

Lúc ban đầu, thú thật cùng các bạn là ...tôi đã thật ghét chúng nó!

Chúng đến đây tha cỏ, tha rác vẩy bả đầy sân. Vì thế mà tôi cứ phải rình rập bọn chúng. Hễ thấy chúng xà xuống chân tường là tôi vội vàng xua tay cho chúng bay đi.

Mà lạ kỳ!

Lần đầu tiên tôi chỉ gõ nhẹ nhẹ vào khung cửa kính là thoát một cái chúng vụt bay mất. Vậy mà những lần sau chẳng những chúng đã không bay đi mà còn ngoảnh mặt lại trơ nhìn tôi.

Ồi! Đôi mắt bồ câu kia nhìn tôi xem chừng như đang cười chế nhạo thì phải....Hi hi chị cứ đuổi, bọn em cứ ...không đi đâu cả.

Lần sau cùng tôi đã phải mở cánh cửa lớn và chạy ào ra như vũ bão hai tay xua xua như đi đánh ..quân thù lúc đó bọn chúng mới chịu bay vụt đi mất.

Thấy cảnh tượng (chắc là khó coi) như thế, một lần nhà tôi đã khuyên: Em cứ để chúng tá túc nơi hàng hiên nhà mình đi, dù sao nơi đây bọn chúng cũng đã tìm ra một nơi an lành để trú ngụ mà.

Ngẫm nghĩ cho cùng.

Tại sao tôi cứ xót xa cho những kẻ không nhà nằm lạnh lẽo dưới chân cầu của con sông Isar kia mà ngay trước mắt mình chỉ là hai con chim bồ câu bé nhỏ chỉ cần một chỗ trú thân mà tôi lại cứ muốn đuổi xô cho kỳ được.

Chúng nó là hai hàng xóm hiền lành chưa một làm làm phiền phức cho tôi.

Chỉ là đi kiếm mồi.

Chỉ là quay.. về nhà nghỉ ngơi.

Và...mỗi lần như thế, cả hai lại gù gù lên những âm thanh quen thuộc như báo tin cho tôi biết rằng : Chúng em đã về rồi đây.

Chỉ có thể chúng lại nhẹ nhàng đi vào căn nhà dưới chân ghế.

Bất giác tôi nhủ thầm: Thôi thì hãy xem nơi đây như nhà của chúng nó đi. Hãy chịu khó quét dọn lúc chúng vắng nhà và thật vui về chào đón khi chúng quay về.

Mực nước vẫn dâng cao cho đến ngày hôm nay.

Báo chí, truyền hình, radio vẫn loan báo tin tức lũ lụt mỗi ngày nhiều lần. Tôi thầm cầu xin cơn nước lũ sẽ mau

rút đi, mọi người nhanh chóng quay về căn nhà thân yêu quen thuộc của mình. Mọi an lành may mắn sẽ đến với họ.

Sáng nay, bầy chim sẻ ríu rít ngoài sân. Tiếng gù gù của cặp bồ câu láng giềng vang vang lên giọng điệu quen thuộc hàng ngày: Chào chị buổi sáng đẹp trời, chị có khỏe không?

Ui! Tôi bỗng thấy hình như càng ngày tôi đã càng gần với bọn chúng hơn. Quá sức là gần với đám chim sẻ con trên cành cây trước nhà và cả với hai con bồ câu trước sân nhà. Xem kia! Chúng đang chạy tới chạy lui ra chiều vui vẻ sung sướng làm sao.

Còn nữa, cái chị bồ câu cổ cườm đang ý ạch leo lên bệ cửa sổ phía bên ngoài nhìn đăm đăm vào nhà nơi tôi đang đứng cũng đúng lúc tôi đang chăm chú nhìn lại chúng nó.

Cái mỏ chép chép hình như thì thầm: Cảm ơn chị, cảm ơn mái hiên nhà của chị đã cho chúng em tá túc lâu nay.

Tôi đưa tay xoa nhẹ lên khung cửa sổ và hình như tôi cũng thì thầm trả lời: Không có chi, cứ ở đó đi... ở đến bao giờ các em muốn ở.

Tia nắng bình minh hắt lên một màu rực rỡ.

Mưa hôm nay đã ngừng rơi, những kẻ không nhà sẽ được trở lại dưới chân cầu Isar quen thuộc, họ sẽ về nơi trú ngụ qua đêm và tìm được giấc ngủ an lành.

Căn chung cư nhỏ này giờ đây tôi lại bận rộn thêm lên với hai láng giềng bồ câu ngoài hiên.

Thình thoảng tôi vẫn đứng nhìn ra và lại nhận được tiếng gù gù như chào đón: Chị ơi! Chúng em đang ở nhà... Và trên cành cây tiếng ríu rít của đàn chim sẻ con để biết chúng đã tha mồi về đây tổ.

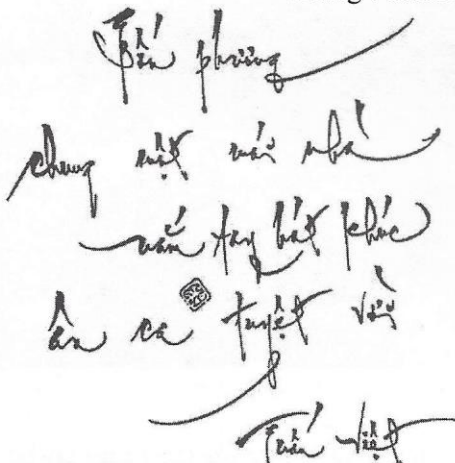
Hình như tôi đã quá sức là vui?

Mấy lần có dịp đi xa, khi trở về việc đầu tiên là tôi chạy đến khung cửa nhà để nhìn ra xem hàng xóm của tôi ra sao.

Những khi đó, không một bóng dáng nào ngoài sân cả, tất cả im lìm vắng vẻ. Tự dung tôi thật buồn và nỗi giận vu vơ:

Hai con chim bồ câu này, lại bỏ nhà đi đâu vậy?

Minh Trang
Munich, Germany
Tháng 7 năm 2013

Seattle, kỷ niệm ngày tuyên hứa

HƯỚNG ĐẠO LÂM VIÊN DỰ TRẠI HỢP BẠN TRẮNG BOM 1959

Để Tưởng Nhớ Các Trường:

*Lê Xuân Đăng, Phan Như Ngân, Nguyễn Văn Võ, Lê Thuần, Lê Tín, Nông Kim Yến, Phan Công Lý
Kính Tặng Các Trường và Cựu HDS Lâm Viên*

Trường Phan Như Ngân
Trại Trường Trại Hợp Bạn Trắng Bom

Trong cuộc đời Hướng Đạo có rất nhiều chuyện để nhớ. Thế nhưng vẫn có những sự việc bị lãng quên vì chúng đã nằm sâu trong ký ức cùng với thời gian dài của năm tháng. Nhưng nếu có cơ hội chúng sẽ lại xuất đầu lộ diện trong tâm trí như chuyện vừa mới xảy ra ngày một ngày hai. Năm nay, trong thời gian chuẩn bị dự trại hợp bạn Thăng Tiến X vào tháng mùa hè 2014, tôi bồi hồi nhớ lại những ngày vui khi được tham dự trại hợp bạn đầu tiên của Hướng Đạo Việt Nam cách nay hơn nửa thế kỷ, diễn ra từ ngày 24 đến ngày 27 tháng 12 năm 1959 tại rừng Quốc Gia Lâm Viên Trắng Bom thuộc tỉnh Biên Hòa.

Thời gian của những tháng năm đó là thời gian của những chuỗi ngày thanh bình ở Miền Nam Việt Nam trong nền Đệ Nhất Cộng Hòa... Tôi được sinh ra và lớn lên trong một thành phố mà nhiều người vẫn gọi là thành phố sương mù, thành phố hoa anh đào, thành phố ngàn thông hay thành phố vạn hoa...vân vân và vân vân...với hồ Xuân Hương, hồ Than Thở, thung lũng Tình Yêu, rừng Ái Ân...cùng tiếng thác nước đổ quanh năm của Prenn, Gougah, Pongour, Datanla, Suối Vàng, Suối Bạc, Suối Tía, Suối Tiên...những địa danh như Cam Ly Thượng, Cam Ly Hạ, Núi Bà, Núi Voi, Lapé Sud, Lapé Nord...và không

làm sao mà kẻ hết được những điều và những địa danh thuộc về Đà Lạt.

Nhưng có một điều rất chung phải kể ra đây là khung cảnh thiên nhiên núi rừng Đà Lạt vì nó là một sân chơi lớn của anh chị em Hướng Đạo chúng tôi ngày đó và cũng là trường huấn luyện chúng tôi trong suốt những tháng năm lội suối băng rừng với nắng mưa sương gió cùng chiếc ba lô trên vai và lúc nào cũng cất vang lời ca tuổi trẻ hướng về tương lai.

Mùa hè 1959, thiếu sinh thiếu đoàn Lê Lợi chúng tôi được trưởng Lê Thuần cho biết là một số đoàn sinh chúng tôi sẽ được chọn để dự trại họp bạn toàn quốc tại Trảng Bom vào dịp lễ Giáng Sinh. Từ đó cho đến ngày dự trại, chúng tôi được các trưởng liên tục “dợt” đủ mọi chuyện, nào là chuẩn bị đồng phục cho tươm tất như áo quần mà thời gian đó thiếu sinh chúng tôi mặc quần short xanh và chemise ngắn tay màu nâu, khăn quàng màu xanh có viền màu riêng của thiếu đoàn, nón rộng vành được tân trang lại bằng cách dùng nhựa thông phết vào cho cứng, giày phải là màu đen hoặc nâu, tuyệt đối không được mang giày màu trắng, vớ phải là loại vớ nhà binh cao đến sát đầu gối, các huy hiệu đẳng thứ và chuyên môn phải đầy đủ và dính vào đúng chỗ trên áo. Về mặt chuyên môn thì được các trưởng và huấn luyện viên ôn tập rất kỹ và thực tập trong các buổi họp, các kỳ trại đoàn hay trại ngành thiếu. Chưa hết, còn hai tháng trước ngày lên đường, sáng chủ nhật các đoàn sinh và trưởng thuộc đạo Lâm Viên tập trung ở hồ Xuân Hương để tập diễn hành trên đoạn đường từ hồ Cẩm Lệ đến vườn hoa Bích Câu. Tôi còn nhớ vào lúc đó đạo Lâm Viên mới chỉ có hai thiếu đoàn là Quang Trung và Lê Lợi, hai ấu đoàn là Ngân Thông và Lê Lai, có một đoàn Kha tên là Baden Powell mà các anh thường gọi là Raider, các kha sinh đội beret màu xanh thủy quân lục chiến mà bọn thiếu sinh chúng tôi rất mê. Ngoài ra còn có nữ thiếu đoàn Nhị Trưng do các trưởng Nông Kim Yên và Phan Thọ Lâm trông coi thuộc hội nữ Hướng Đạo và các nữ thiếu đồng thời với tôi như Nông Kim Ân, Bùi Thị Bạch, Lê Thị Cúc, Nguyễn Thị Hoài, Bùi Thăng Lợi...cùng với nam Hướng Đạo chuẩn bị cho trại họp bạn. Nam nữ Hướng Đạo được các trưởng sắp xếp thành hàng ngũ và tập rất nghiêm chỉnh vì ai cũng xem đó là những lần tập dợt để chuẩn bị tham dự vào một sự kiện quan trọng chưa từng có. Dẫn đầu đoàn diễn hành là lá cờ Việt Nam rất lớn do trưởng Đào Văn Thương cầm, tiếp đến là cờ đạo Lâm Viên rồi đến cờ của các đơn vị nam nữ Hướng Đạo. Tôi là đội trưởng nhất nên được phân công để cầm cờ của thiếu đoàn Lê Lợi, bạn tôi là Nguyễn Văn Mai cầm cờ của thiếu đoàn Quang Trung, một nữ thiếu cầm cờ thiếu đoàn Nhị Trưng và kẻ đó là cờ của các đội. Đi sau giàn cờ là các trưởng rồi đến các đoàn sinh, mỗi người đều có cầm một cây gậy dài một mét sáu. Chúng tôi có bốn buổi tập như thế cho đến ngày lên đường. Cũng cần nói thêm là trong thời kỳ đó trưởng Lê Xuân Đăng là đạo trưởng đạo Lâm Viên, trưởng Nguyễn Văn Võ là trưởng Ngành Thiếu, trưởng Phan Công Lý là thiếu trưởng thiếu đoàn Quang Trung và như đã nói ở trên thiếu trưởng thiếu đoàn Lê Lợi

là trưởng Lê Thuần với các thiếu phó và phụ tá là Nguyễn Minh Hoàng, Lê Tín, Nguyễn Văn Quý, Nguyễn Văn Minh và một số kha sinh là huấn luyện viên.

Trong tháng cuối chuẩn bị, chúng tôi được phép vô rừng để chặt cây mang về làm thủ công trại. Chúng tôi được chỉ bảo phải làm công trại đạo Lâm Viên, cột cờ, công đoàn và đội, bàn ghế, giàn bếp nấu ăn, giàn đựng dụng cụ trại, giàn phơi áo quần...và mỗi thiếu sinh phải làm cho mình một cây gậy cao một mét sáu có trình bày hình hoa bách hợp, đầu thú của đội và các hoa văn được tô màu trông rất đẹp mắt. Nhưng đặc biệt hơn ai hết là anh thiếu phó của chúng tôi - trưởng Nguyễn Minh Hoàng một người khéo tay nổi tiếng trong đạo Lâm Viên đã thực hiện khoảng hai mươi chiếc gậy thiếu sinh có khắc những hoa văn Hướng Đạo rất mỹ thuật. Những chiếc gậy này được trưng bày ngay cổng của đạo Lâm Viên và khi trại bế mạc thì số gậy này cũng được bán hết sạch với giá một trăm đồng một chiếc (tiền tính theo thời giá năm 1959 tại Miền Nam Việt Nam). Những chiếc gậy do đoàn sinh chúng tôi làm cũng bán được năm sáu chục đồng mỗi chiếc. Tất cả đều được cho vào quỹ thiếu đoàn.

Cũng trong thời gian chuẩn bị, anh đạo trưởng đã gửi thư đề xin phép phụ huynh và hiệu trưởng các trường chúng tôi đang học cho chúng tôi được nghỉ học một số ngày. Đây là thời gian của mùa lễ Giáng Sinh và tết dương lịch nên chúng tôi đương nhiên được nghỉ một số ngày nữa. Bọn thiếu sinh chúng tôi rất háo hức và chu toàn mọi việc do các trưởng yêu cầu vì khi hình dung ra một kỳ trại có cả vài ngàn người tham dự, được gặp mặt các Hướng Đạo Sinh từ Quảng Trị, Huế, Đà Nẵng...vào đến Nha Trang, Biên Hòa, xuống đến Mỹ Tho, An Giang... đặc biệt là các Hướng Đạo Sinh ở Sài Gòn nghe nói rất đông và các vị lãnh đạo của Hội cũng như các trưởng trong Bộ Tổng Ủy Viên...là chúng tôi đều háng hái chuẩn bị tối đa.

Thiếu sinh dự trại họp bạn

Sáng 22 tháng 12 chúng tôi tập trung tại bờ hồ Xuân Hương gần Đồi Cù với tất cả những thứ cần thiết phải

mang theo. Từ những đồ dùng cá nhân cho đến những “tài sản” chung của Đạo hoặc của Đoàn được các trưởng kiểm soát kỹ lưỡng. Chúng tôi có cả một núi “thủ công trại” làm sẵn theo đủ loại kích thước và hình dạng mang theo đến trại mới ráp. Mỗi đoàn sinh hoặc trưởng đều có ba lô chứa đồ dùng cá nhân và một ít đồ dùng chung cho cả đội như nồi niêu soong chảo, chén bát, đèn bão, hộp cứu thương Trưởng cũng như đoàn sinh đều có gậy, gậy của trưởng chỉ cao một mét hai, trưởng nào là tráng sinh đã lên đường thì cầm gậy nặng, còn gậy đoàn sinh thì một mét sáu. Mỗi thiếu đoàn chỉ có mười sáu thiếu sinh được dự trại chia làm hai đội. Tổng cộng có ba mươi hai thiếu sinh của hai thiếu đoàn. Trưởng dự trại có khoảng mười lăm người. Phía nữ Hướng Đạo cũng có khoảng hai chục vừa đoàn sinh vừa trưởng. Như vậy là có trên sáu chục người của đạo Lâm Viên về dự trại họp bạn Trăng Bom. Khoảng mười giờ chúng tôi thấy có bốn chiếc xe GMC chạy đến nơi chúng tôi đang tập họp. Được biết đây là bốn chiếc xe nhà binh mà các trưởng đã mượn được của Trường Võ Bị Quốc Gia Đà Lạt. Tài xế lái xe là những người lính mặc quân phục tuổi khoảng trên ba mươi. Ngoài ra còn có một “trưởng xa” là trung úy Phan nói giọng Nam rất từ tốn và vui vẻ hỏi chuyện chúng tôi. Tất cả trại cụ, ba lô... và người được phân phối để “nhét” vào bốn chiếc xe nhà binh. Các nữ Hướng Đạo được ưu tiên dành cho một chiếc GMC, đoàn sinh và các trưởng đều phải ngồi lên trên các đồng cây thủ công và đồ đạc được đặt trong lòng xe. Giờ này nhớ lại với gần sáu chục con người và một núi đồ đạc dồn vào lòng những chiếc GMC là cả một chuyện hết sức “khó tin”. Rồi bốn chiếc xe nhà binh rời hồ Xuân Hương, tạm biệt thành phố Đà Lạt để xuôi Nam đưa chúng tôi về dự tại họp bạn. Khi xe bắt đầu đổ dốc ở đầu đường Nguyễn Tri Phương là lúc chúng tôi cũng bắt đầu cất tiếng hát vang. Chúng tôi hát và hò liên tục hết bài này sang bài khác. Chúng tôi rất vui được các trưởng chọn cho đi dự trại họp bạn. Hầu hết chúng tôi chưa hình dung ra được khung cảnh của trại họp bạn là thế nào nhưng tất cả cùng có chung một cảm giác là sẽ được nhìn thấy và học được nhiều điều hay lạ. Xe chạy trên quốc lộ hai mươi, qua đèo Prenn thấy thác nước trắng xóa đổ xuống vực thẳm; đường rẽ vào La Ba - nơi nổi tiếng về trồng khoai lang dẻo sây khô và chuối già thơm ngon; ngã ba Finôm, nếu rẽ trái sẽ đi về Phan Rang - Nha Trang; rẽ phải là đường vào phi trường Liên Khương, thác Gougah ở gần thị trấn Tùng Nghĩa, xe chạy qua thị trấn Di Linh rồi Bảo Lộc với những đồi trà xanh chập chùng bát ngát hai bên đường. Xe đổ xuống đèo Chuối trên mười cây số quanh co ngoằn ngoèo, một bên là vách núi cao và một bên là vực sâu thăm thẳm. Trên đoạn đường này thỉnh thoảng xảy ra tai nạn khiến xe chờ hàng chờ khách rơi xuống vực thẳm. Chúng tôi ngưng hát để ngắm cảnh và hít thở không khí trong lành. Đối với chúng tôi, tất cả đều lạ và đẹp vì đây là lần đầu tiên chúng tôi được đi xa ra khỏi thành phố Đà Lạt. Không khí vẫn còn lạnh cho đến khi xe xuống hết đèo. Đến địa phận xã Phương Lâm chúng tôi thấy nắng chan hòa phủ trên một vùng đồng bằng xanh ngát. Chúng tôi được xuống xe nghỉ

ngơi và ăn cơm hoặc bánh mì mang theo sẵn khi xe dừng ở Định Quán. Chúng tôi vô cùng thích thú rủ nhau đi xem những tảng đá lớn chồng chất lên nhau rất ngoạn mục và biết được đây là trạm dừng chân của của những người đi lại giữa Sài Gòn - Đà Lạt. Đạo ấy chỉ có hãng xe Minh Trung là hãng duy nhất chở khách trên lộ trình giữa thủ đô Sài Gòn và thành phố Đà Lạt với những chiếc xe nhỏ độ mười chỗ ngồi và phải mất từ bảy đến tám tiếng đồng hồ để chạy đoạn đường ba trăm cây số. Xe chạy với tốc độ chậm, có lẽ trung úy trưởng xa và tài xế sợ chúng tôi có kẻ văng ra ngoài vì ngồi lổn ngổn cả trên đồ đạc không có gì là bảo đảm an toàn. Chúng tôi cố tìm những khoảng trống hai bên thành xe để được nhìn ra ngoài ngắm cảnh, ngắm nhà cửa xe cộ và cảnh sinh hoạt ở những nơi có khu dân cư khi xe chạy qua khu Giốc Mơ, Gia Kiệm, Hồ Nai. Gần đến Túc Trưng chúng tôi nhìn thấy hai bên toàn rừng cao su được trồng thành hàng thẳng tắp chạy thụt lùi hai bên xe trông rất đẹp mắt. Được các trưởng cho biết đây là những đồn điền cao su của người Pháp trước kia. Xe chạy một hai cây số lại thấy vài dãy nhà xây có lợp ngói đỏ nổi bật trong rừng cao su màu xanh, đó là những cơ sở do người Pháp lập ra như trạm y tế, trường học, văn phòng làm việc và nơi giải trí hội họp của công nhân đồn điền. Hết rừng cao su lại đến rừng cây giá trị có lá to như lá bàng và thân cây thẳng dùng để làm báng súng rất chắc. Chúng tôi không cảm thấy nóng khi xuống đến đồng bằng vì khi xe chạy gió lùa vào mát rượi.

Khi các trưởng cho biết đã gần đến Trăng Bom thì chúng tôi cảm thấy vui và hồi hộp lạ thường. “Rừng Sao” đã bắt đầu hiện ra rồi những chữ “Quốc Gia Lâm Viên” đập vào mắt chúng tôi. Xe chạy chậm lại. Đến ngã ba có dựng cổng chào phía bên trái khoảng năm giờ chiều, chúng tôi thấy nhiều đoàn xe từ các hướng cũng chờ đây anh chị em Hướng Đạo về dự trại họp bạn. Dù các loại xe như GMC của chúng tôi, xe đồ lớn nhỏ từ các tỉnh miền tây miền đông và Sài Gòn. Đặc biệt là các đơn vị ở miền trung đến bằng xe lửa vì thời gian đó thiết lộ rất an toàn và giá lại rất rẻ so với giá xe đò; hơn nữa sở hỏa xa còn bớt năm mươi phần trăm cho các đơn vị Hướng Đạo. Thiếu đoàn chúng tôi nhiều lần đi trại hè ở Phan Rang hoặc Nha Trang cũng được giảm giá như vậy. Xe rẽ trái vào con đường đất đỏ. Ở đầu đường chúng tôi thấy một tấm bảng có ghi chữ đại lộ Baden Powell. Trên đoạn đường vào đất trại chúng tôi thấy có những con đường chạy ngang chạy dọc mang tên Rừng Sặt, Bảy Miếu, Qua Châu... và nam nữ Hướng Đạo Sinh đi tấp nập chuyện trò vui vẻ, mặt người nào trông cũng rạng rỡ và trên môi lúc nào cũng nở nụ cười rất tươi. Có đoàn vừa đi vừa hát nhịp nhàng như những toán lính, đồng phục gọn gàng với những chiếc khăn quàng đủ màu, những chiếc gậy cầm tay gọn gàng. Họ chuyện trò vui vẻ, nhóm năm nhóm ba đứng lại giữa đường chào hỏi nhau thân tình. Xe chạy vào sâu chúng tôi nhìn thấy có những lều trại và cổng đã được dựng lên với những nét đặc trưng của nhiều đơn vị. Bốn chiếc GMC chờ đây người và dụng cụ trại của đạo Lâm Viên được các trưởng trong ban tổ chức hướng dẫn về tiểu trại số I cùng

với đạo Thừa Thiên, đạo Đông Thành (Sài Gòn), HDS Cảnh Sát, HDS Lào và HDS Cam Bốt. Được biết tiểu trại II gồm đạo Tân Bình (Sài Gòn), đạo An Hải (Đà Nẵng), đạo Biên Hòa, đạo Tuy Hòa và HDS Trung Hoa Dân Quốc; tiểu trại III gồm đạo Hoa Lu (Sài Gòn), đạo Cửu Long (Sài Gòn), đạo Khánh Hòa (Nha Trang), đạo Quy Nhơn, đạo Quảng Ngãi và HDS Pháp (Éclairer de France); tiểu trại IV gồm đạo Xuân Hòa (Sài Gòn), đạo Bến Nghé (Sài Gòn), đạo Kỳ Hòa (Sài Gòn) đạo Ái Tử (Quảng Trị), đạo Darlac (Ban Mê Thuột), đạo Hồi Nguyên (Bảo Lộc), đạo Thoại Ngọc Hầu (An Giang) và HDS Pháp (Scout de France). Nữ Hướng Đạo được nằm ở một khu riêng biệt phía bên phải đằng sau Minh Nghĩa Đường mà trong suốt mấy ngày trại chúng tôi không được bén mảng tới vì có hàng rào của các trưởng “nghiêm phép”! Ngoài ra còn có khu trại ngành Ấu dành cho các Ấu đoàn từ Sài Gòn và các tỉnh lân cận về dự. Hôm khai mạc chúng tôi thấy có một đội HDS Hoa Kỳ mặc đồng phục kaki màu vàng với nhiều huy hiệu trên áo, đặc biệt là băng đeo dây chuyên hiệu trước ngực. Tổng cộng có trên hai ngàn HDS và huynh trưởng tham dự trại họp bạn. Buổi tối hôm đó và ngày hôm sau tất cả chúng tôi dồn vào việc dựng lều, dựng công, lắp ráp các thủ công trại và trang hoàng công trại đạo. Chúng tôi cũng được hướng dẫn để biết chỗ lấy nước, chỗ nhận thức ăn tươi mỗi ngày để đem về nấu nướng, diển trường, sân chào cờ khai mạc, nơi trưng bày các kỷ vật Hướng Đạo, nơi phát hành các bản tin hàng ngày, trạm bưu điện phát hành tem họp bạn, trạm y tế vân vân... Chúng tôi được các trưởng sinh hoạt rất kỹ về nội quy trại, thời biểu sinh hoạt như lễ khai mạc, trò chơi lớn, lửa trại chung, sinh hoạt tiểu trại, kết thân, trao đổi kỷ vật, lễ bế mạc...

Lễ khai mạc trại diễn ra lúc 9 giờ sáng ngày 24. Trước đó toàn thể trại sinh đã tập họp đông đủ ở sân cờ theo thứ tự đơn vị đạo thành một vòng tròn lớn. Chủ tọa lễ khai mạc có ông Nguyễn Thành Cung là hội trưởng Hướng Đạo Việt Nam cùng phó tổng thống Nguyễn Ngọc Thơ và ông Fernando - đại diện văn phòng Hướng Đạo Thế Giới. Trại trưởng là trưởng tổng ủy viên Phan Như Ngân, trại phó là trưởng Cung Giu Nguyên. Khi lá cờ Việt Nam cùng cờ Hướng Đạo được kéo lên thì cả rừng người trong khu “Rừng Sao” đồng cất tiếng hát bài quốc ca rồi đến bài Hướng Đạo hành khúc; sau đó là bài ca chính thức của trại họp bạn “Trại Ca Phục Hưng”...quyện hòa vào cùng tiếng trống tiếng kèn của toán quân nhạc. Sau phần nghi thức khai mạc rất long trọng với những lời chào mừng của trại trưởng, phát biểu của ông hội trưởng, của trưởng đại diện Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới, lời hiệu thị của phó tổng thống Việt Nam Cộng Hòa là tiếng reo chính thức của Hướng Đạo Việt Nam “Đô ta đô ta A đô ta...” vang lên trong “Rừng Sao”. Những chiếc nón được tung lên cao, những tiếng reo hò, những khuôn mặt rạng rỡ, những cánh tay đưa lên cao hòa nhịp với những trái tim đang rộn ràng reo vui. Ánh nắng mai chan hòa như muốn soi rọi vào tận những trái tim của hàng nghìn thanh thiếu niên đang cùng nhau nhìn về một tương lai “Phục Hưng Phong Trào” qua

lần họp mặt đầu tiên trên mảnh đất Miền Nam tự do. Phong Trào đã phục hồi sinh hoạt và mở cuộc họp bạn đầu tiên sau thời điểm đất nước bị chia đôi và chỉ sau hai năm được Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới công nhận, Hướng Đạo Việt Nam chẳng khác nào Chàng Trai Phù Đổng vươn vai để lãnh trách nhiệm trong công cuộc giáo dục thanh thiếu niên Miền Nam để họ trở thành những người con tốt của gia đình và công dân tốt của xã hội. Chúng tôi rất hãnh diện được đeo trên túi áo huy hiệu họp bạn hình Hoa Sao. Cây Sao được trồng trong Lâm Viên Quốc Gia Tráng Bom. Hoa Sao có ba cánh tượng trưng cho Ba Lời Hứa Hướng Đạo, gió Phương Nam sẽ đưa Hoa Sao bay đi muôn phương thể hiện ước vọng cho Phong Trào Hướng Đạo được phát triển đi khắp nơi trên mọi miền đất nước.

Phần cuối của nghi thức khai mạc là cuộc diển hành của các đơn vị được sắp xếp theo thứ tự tiểu trại. Các đơn vị diển hành ngang qua trước khán đài theo nhịp nhạc hùng tráng của toán quân nhạc “quân khu thủ đô”. Khi ngang qua khán đài chúng tôi chào quan khách và các trưởng lãnh đạo. Ngoài đồng phục Hướng Đạo và gậy cầm tay, chúng tôi thấy có một số đơn vị có thêm trang phục đặc biệt của địa phương như vài đơn vị ở miền trung đội nón lá, các nữ Hướng Đạo mặc áo dài. Các Hướng Đạo Sinh Pháp mặc áo kaki màu vàng đội beret đen trông rất đẹp. Các Hướng Đạo Sinh Trung Hoa Quốc Gia đội ca lô màu xanh đậm. Đặc biệt là một đội Hướng Đạo Sinh Hoa Kỳ mà anh nào cũng đeo một một băng vải gắn dây chuyên hiệu và miệng nhóp nhép nhai “gum” rất thoải mái. Tất cả đối với chúng tôi đều mới lạ. Khi mỗi đơn vị đi ngang qua khán đài thì tiếng vỗ tay vang lên cùng những lời của trưởng xướng ngôn để giới thiệu về đơn vị đó. Chương trình trại được các trưởng hướng dẫn để chúng tôi được tham gia các sinh hoạt như xem triển lãm, dự các sinh hoạt tiểu trại, trò chơi lớn toàn trại, văn nghệ tiểu trại và đêm lửa vui chung toàn trại... Mỗi ngày vào buổi sáng sớm chúng tôi đi nhận thức ăn điểm tâm, buổi trưa cũng như chiều nhận các thức ăn sống như cá thịt rau mắm muối...đem về lều nấu nướng để cùng ăn với nhau rất vui. Vào ngày 25, lễ mừng Giáng Sinh được tổ chức vào buổi tối dành cho các trưởng và đoàn sinh Công Giáo tại diển trường. Ánh điện và ánh sáng tỏa ra từ các lồng đèn Noel chiếu sáng rực cả khu Rừng Sao, tiếng đọc kinh và lời hát các bài thánh ca vang vọng khắp nơi. Vui nhất là ngày kết thân, chúng tôi được đi khắp các tiểu trại để thăm hỏi chuyện trò rồi trao đổi kỷ vật, ghi sổ lưu niệm và xin chữ ký của các trưởng và các HDS khác đơn vị mà chúng tôi vừa “kết thân”. Chúng tôi rất thích thú khi các trưởng ghi cho vài chữ và ký Tên Rừng, cũng có nhiều anh chị cho luôn địa chỉ để liên lạc về sau. Cuối ngày kết thân thì chúng tôi hình như chẳng ai còn giữ được khăn quàng và các huy hiệu trên áo của mình. Bù lại chúng tôi cũng có được vài chiếc khăn quàng và đảm bảo huy hiệu của các đơn vị và một cuốn sổ chỉ chít những dòng lưu niệm khó quên.

*Trưởng và
đoàn sinh dự
trại họp bạn*

Cuộc vui
nào rồi cũng
đến lúc tàn.
Buổi sáng bé
mạc trại vô
cùng cảm

động với những lời chia tay của các trưởng trong ban tổ chức. Trại sinh đứng thành vòng tròn nối dây thân ái hát lời tạm biệt mà không muốn rời nhau như lời "...Gặp nhau đây rồi chia tay...Ngày vàng như đã vụt qua trong phút giây..." hoặc "Giờ đây anh em chúng ta cùng nhau sắp cùng bụi ngùi xa cách...". Khi chia tay nhiều trại sinh quyền luyến rơi lệ. Rồi các đoàn xe chở trại sinh lần lượt rời đất trại để lại đằng sau những đám bụi đỏ và những dấu chân kỷ niệm. Những cánh Hoa Sao chấp chới bay trong Rừng Sao xanh ngát. Những bàn tay vẫy chào nhau cho đến khi xe chạy ra khỏi đại lộ Baden Powell để đi về muôn hướng quê hương.

Bốn chiếc GMC chở trại sinh Đạo Lâm Viên sau khi rời đất trại đã chạy về hướng nam cách đó năm chục cây số mà theo như lời các trưởng là để cho chúng tôi thăm thú đô Sài Gòn - một ngạc nhiên vô cùng thích thú đối với chúng tôi. Xe thả chúng tôi xuống ngay bùng binh trước trụ sở quốc hội. Chúng tôi lần đầu tiên nhìn thấy Sài Gòn với những nhà cửa, dinh thự, phố xá, hàng quán, xe cộ, đèn xanh đèn đỏ, những con đường rộng lớn cũng như vô số người đi ngược đi xuôi đi qua đi lại làm chúng tôi quang cả mắt và rồi chẳng biết mình sẽ đi thăm những đâu. Chúng tôi chẳng khác nào mấy anh Mán về thành nên cứ dất díu nhau từng tốp ba bốn đứa mà đi kéo bị lạc. Chúng tôi thấy có một số trại sinh từ các tỉnh xa cũng ghé thăm Sài Gòn và cũng ngơ ngáo ngáo chẳng khác gì chúng tôi. Tôi nhập vào tốp của Nghĩa là một đội trưởng của thiếu đoàn Lê Lợi và theo như lời Nghĩa thì anh có nhiều bà con ở Sài Gòn và thường về Sài Gòn trong những dịp hè hoặc lễ lớn. Nghĩa có vẻ rành Sài Gòn nên dắt chúng tôi đi coi nhà thờ Đức Bà và đứng tại đó chúng tôi nhìn thấy Dinh Độc Lập, hướng đối diện với Dinh Độc Lập là sở thú. Bọn tôi rất muốn đi xem sở thú nhưng theo Nghĩa thì không đủ thì giờ vì theo lời dặn của các trưởng thì chúng tôi phải có mặt trước trụ sở quốc hội đúng ba giờ chiều để lên xe về lại Đà Lạt. Nghĩa dắt chúng tôi đi về phía chợ Bến Thành. Dọc theo đường Lê Lợi phố xá hai bên buôn bán tấp nập đông vui, có rất nhiều người ngồi và đứng bán ngay trên vỉa hè với đủ mọi loại hàng hóa như dụng cụ học sinh, sách, lịch, tranh vẽ, bánh kẹo, vải vóc, áo quần may sẵn và hình của các tài tử xi nê Mỹ...Nhiều thanh niên chặn chúng tôi lại mời mua đủ thứ nhưng chúng tôi phải tránh né để đi theo cho kịp Nghĩa, hơn nữa cũng chẳng có tiền để mà mua. Chúng tôi đi vào bên trong chợ Bến Thành xem lướt qua một vòng rồi trở ra, vừa đi vừa ngắm vào các cửa tiệm có tủ kiếng trưng bày đủ loại hàng. Trên

đường Lê Lợi chúng tôi thấy có mấy người đàn ông ngồi vẽ chữ thành hình rồng phượng rất bay bướm. Lại có người mời khách đi đường đứng lại rồi dùng giấy và kéo cắt hình chân dung cho họ và công việc làm chỉ trong nháy mắt. Chúng tôi mê mãi la cà xem đủ mọi thứ cho đến khi cảm thấy đói bụng thì Nghĩa đưa chúng tôi đến một xe bán bánh mì và mỗi đứa mua một ổ bánh mì để ăn. Vừa ăn vừa nhìn chung quanh xem có trưởng nào thấy hay không vì chúng tôi biết rằng Hướng Đạo không được ăn uống ngoài đường nhưng đói quá biết làm sao hơn! Nghĩa lại đưa chúng tôi đến một góc đường để uống nước mía. Đó là lần đầu tiên trong đời được uống ly nước mía với hương vị thơm ngon và mát lạnh. Ở xứ lạnh Đà Lạt chúng tôi chẳng bao giờ uống nước có đá. Sau đó chúng tôi chỉ dám đi lanh quanh gần trụ sở quốc hội để ngắm nghĩa thêm nhà cửa phố xá và xe cộ qua lại để đúng ba giờ là chúng tôi có mặt tại địa điểm tập trung. Ấy thế mà vẫn có vài thiếu sinh trẻ giờ vì lạc đường hoặc mê mãi với cảnh lạ người đông nơi chốn đô thành. Nhiều đứa trong chúng tôi cứ tiếc là không có nhiều thì giờ để đi xem nhiều nơi nổi tiếng ở thủ đô.

Gần bốn giờ chiều bốn chiếc GMC chở chúng tôi mới chuyển bánh rời Sài Gòn. Ngồi trên xe chúng tôi cố nhìn ra bên ngoài thành xe để tiếp tục nhìn cảnh phố xá xe cộ cho đến khi xe chạy ra đến Thủ Đức - Biên Hòa - Hồ Nai, ngang qua rừng Quốc Gia Lâm Viên Trảng Bom - Túc Trưng - Gia Kiệm - Định Quán - Phương Lâm...Những rừng cây giá tị, rừng cao su bạt ngàn và những ruộng lúa và hoa màu xanh ngát hai đường lần lượt bỏ lại đằng sau. Trời tối và xe chạy chậm trong đêm, gió lùa vào xe mát rượi. Vài thiếu sinh ngủ gà ngủ gật vì thấm mệt, số còn lại chia hai nhóm thi nhau hát đến khan cả tiếng. Khi xe bò lên hết đèo Chuối thì cái lạnh cố hữu của cao nguyên làm cho chúng tôi tỉnh người và ai nấy cũng đều lấy áo ấm ra để mặc. Xe qua khỏi thị trấn Blao, đến Di Linh rồi ngang qua Tùng Nghĩa - Liên Khương, vượt tiếp mười cây số của đèo Prenn để vào thành phố Đà Lạt. Cái lạnh mùa đông làm buốt thịt da nhưng lòng chúng tôi đều cảm thấy ấm áp vì đã mang được niềm vui và hương vị nồng ấm của tình huynh đệ từ Rừng Sao về cao nguyên. Lòng chúng tôi hân hoan rộn ràng khó tả. Gần mười hai giờ khuya xe dừng trước khu Hoà Bình, chúng tôi chia tay các trưởng và bạn bè để ai về nhà nấy.

Trong ký ức hiện ra những hình ảnh của mùa họp bạn Trảng Bom cách nay hơn nửa thế kỷ nhưng không sao viết hết viết đủ. Tháng ngày trôi qua với bao nhiêu thăng trầm của cuộc đời, bao nhiêu biến đổi trên một đất nước bất hạnh cho mãi đến ngày hôm nay. Giờ thì tóc đã bạc màu với thời gian, ngồi nhớ lại thuở thanh xuân theo chân trưởng và bạn bè dự họp bạn Rừng Sao khi Miền Nam còn thanh bình an vui mà không khỏi nhớ tiếc ngậm ngùi...

*Ngồi nhớ thanh xuân kỷ niệm đây
Nghe rừng vang tiếng gọi đâu đây
Năm mươi năm ấy còn ai nhớ
Rừng cũ năm nào Hoa Sao bay*

Hoàng Kim Châu RS

Trụ sở Tổ chức HDTG dời về Kuala Lumpur, những lý do sâu xa của một khúc quanh quyết định

Tin tức từ Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới tại Genève vào giữa tháng 8-2013 này cho biết là Tổng Thư Ký Scott Teare đã quyết định dời trụ sở của Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới từ Genève, Thụy Sĩ, sang Kuala Lumpur, thủ đô Malaysia. Quyết định này sẽ được chính thức hoá và thi hành trong vài tháng tới đây.

Đây là một khúc quanh hết sức quan trọng trong lịch sử của Tổ chức Hướng Đạo Thế Giới. Nó có những lý do tiềm ẩn sâu xa, và sẽ ảnh hưởng rất nhiều đến Phong trào Hướng Đạo trong những năm sau này.

Nguồn gốc của quyết định dời trụ sở

Phải trở về năm 2007, sáu năm trước đây. Tân Tổng Thư Ký người Ý của Văn Phòng Thế Giới Eduardo Missoni mới nhậm chức được 3 năm, sau khi cựu Tổng Thư Ký Jacques Moreillon về nghỉ hưu vào tháng 4-2004. Năm 2007 là năm Phong trào HDTG tổ chức mừng kỷ niệm 100 năm ngày thành lập phong trào, với một trại họp bạn toàn thế giới tại Anh Quốc và liên tiếp nhiều biến cố khác trên khắp các lục địa với hy vọng gây một tiếng vang lớn cho uy tín và ảnh hưởng của phong trào. Tổ chức HDTG cũng hy vọng là nhân dịp này, Hướng Đạo Thế Giới sẽ được trao tặng giải thưởng Nobel về hoà bình để tưởng thưởng một phong trào đã có những đóng góp hết sức thiết thực trong vòng 100 năm qua cho công tác giáo dục thanh thiếu niên và phát huy nền hoà bình trên toàn thế giới.

Các biến cố kỷ niệm 100 năm chấm dứt với mùa hè 2007. Từ đó đã có nhiều ý kiến phê bình rằng Tổng Thư Ký Eduardo Missoni quá thụ động, thiếu sáng kiến, khiến cho các đại lễ kỷ niệm đã được chuẩn bị rất công phu lại là một thất bại lớn về mặt truyền thông quốc tế. Tháng 10-2007, khi quyết định của Ủy Ban phát giải thưởng Nobel về hoà bình công bố quyết định trao giải thưởng về Hoà Bình năm 2007 cho cựu Phó Tổng thống Hoa Kỳ Al Gore và "Nhóm Nghiên cứu liên chính phủ về biến đổi khí hậu" thì chỉ ba ngày sau, một bức thư ngỏ do nhiều hội hướng đạo quốc gia ký tên được phát đi, chỉ trích nặng nề đường lối quản lý của Tổng Thư Ký Missoni, tập trung quá nhiều quyền hành tại Genève, thiếu sự yểm trợ tích cực và hữu hiệu cho các nước hội viên... Tiếp theo đó, Hoa Kỳ, Quỹ Bảo trợ Hướng Đạo Thế Giới (World Scout Foundation), rồi Thụy Điển và một số nước khác công bố quyết định ngưng mọi đóng góp tài chánh cho Tổ chức Thế Giới cho đến khi nào Tổng Thư Ký Missoni rời khỏi chức vụ.

Cùng lúc có ý kiến nêu lên là nên dời trụ sở Tổ Chức HDTG khỏi Genève, với lý do là quá tốn kém, không tiện đường giao thông, và nên phân phối nhiều quyền hạn hơn

cho các Vùng. Philippines bản tiếng là sẵn sàng đón nhận trụ sở mới nếu dời về Manila.

Tổ Chức Hướng Đạo Thế Giới lâm vào một cuộc khủng hoảng trầm trọng chưa từng thấy. Nên biết là Tổ Chức HDTG tuy có số hội viên đông nhưng chỉ hoạt động chủ yếu nhờ hai nguồn tài trợ chính là Hoa Kỳ và Quỹ Bảo Trợ HDTG. Nay cả hai nơi này đồng thời quyết định ngưng đóng góp, Tổ Chức Thế Giới đứng trước nguy cơ phá sản tức khắc: không còn ngân sách hoạt động, không còn tiền trả lương nhân viên. Tuy biện pháp dùng tài chánh làm áp lực là hoàn toàn bất hợp hiến, nhưng Ủy Ban HDTG không có cách nào khác hơn là yêu cầu Tổng Thư Ký Missoni từ chức để thoả mãn yêu sách của nhóm phản kháng. Nhưng BS Missoni không đồng ý từ chức. Ủy Ban Thế Giới họp khẩn cấp tại Cairo, thủ đô Ai Cập, vào tháng 12-2007 buộc phải bãi nhiệm Tổng Thư Ký Missoni để giải quyết cuộc khủng hoảng, tránh sự phá sản của Tổ chức Hướng Đạo, sau khi chịu bồi thường cho Tổng Thư Ký Missoni vì đơn phương chấm dứt hợp đồng.

Người được đề cử để tạm thời điều khiển Văn Phòng Thế Giới là Phó Tổng Thư Ký Luc Panissod, được bổ nhiệm quyền tổng thư ký. Ông Luc Panissod, năm đó 58 tuổi, người Pháp, là một giải pháp chuyển tiếp trong khi chờ đợi một cuộc cải tổ sâu rộng của toàn cơ cấu.

Tháng 7-2008, Hội Nghị Thế Giới (tức là Đại Hội Đồng) kỳ thứ 38 của Phong trào Hướng Đạo họp tại đảo Jeju, Hàn Quốc, đưa ra một lịch trình để nghiên cứu tu chính Hiến chương trong chiều hướng giảm thiểu vai trò của tổng thư ký, tăng quyền đại diện cho các Vùng. Hội Nghị cũng biểu quyết Quyết nghị số

17/08 giao cho Ủy Ban Thế Giới trách nhiệm tiến hành nghiên cứu việc dời trụ sở của Văn Phòng Thế Giới từ Genève đến "một địa điểm thích hợp hơn". Cuộc nghiên cứu này cần được hoàn tất trong một thời hạn 18 tháng.

Những lý do sâu xa

Nên nhắc lại là trong những năm cuối của nhiệm kỳ cựu Tổng Thư Ký Jacques Moreillon đã xây ra nhiều sự lúng túng nội bộ do sự ganh tị của một số vị chủ tịch Ủy Ban Thế Giới lúc đó. Những vị này, tuy là người đứng đầu lãnh đạo Tổ chức HDTG, nhưng chỉ giữ nhiệm vụ trong một nhiệm kỳ 3 năm và thường không có đủ uy tín, ảnh hưởng ngoại giao trên chính trường quốc tế như Tổng Thư Ký Moreillon. Tổng Thư Ký do Ủy Ban HDTG lựa chọn và bổ nhiệm, là một thành viên của Ủy Ban Thế Giới với đầy đủ quyền biểu quyết. Tổng Thư Ký có nhiệm kỳ vô hạn, vẫn tiếp tục phục vụ khi nào còn được sự tín nhiệm của Ủy Ban Thế Giới. Những mâu thuẫn giữa Tổng Thư Ký Jacques Moreillon và Chủ tịch Ủy Ban Thế Giới Garnet de la Hunt, người Nam Phi, đã làm tê liệt hoạt động của Tổ Chức HDTG trong nhiều năm.

Nhân dịp ông Moreillon đến tuổi về hưu, Ủy Ban Thế Giới chủ trương chọn một người tổng thư ký mới không cần có khả năng và uy tín ngoại giao như Tiến sĩ Moreillon, chỉ cần một người có khả năng quản lý nội bộ giỏi là đủ. Chủ trương này đã đưa đến việc tuyển dụng BS Eduardo Missoni, với hậu quả như đã thấy. Cùng lúc, Ủy

Ban Thế Giới tiến hành một cuộc nghiên cứu tu chính Hiến chương dưới sự chủ trì của cựu Chủ tịch Ủy Ban Thế Giới Francisco Roman, người Philippines. Việc tu chính này sẽ đưa đến quyết định là tổng thư ký Văn Phòng Thế Giới mất quyền biểu quyết tại Ủy Ban Thế Giới. Từ địa vị của một nhân vật lãnh đạo hàng đầu, vị tổng thư ký Văn Phòng Thế Giới trở thành gần như một nhân viên thừa hành làm biên bản ghi chép các quyết định trong các phiên họp của Ủy Ban Thế Giới.

Mặt khác, về nhân số hướng đạo thì tuy hiện nay (vào kỳ thống kê cuối năm 2011) tổng số hướng đạo trên thế giới là 39,2 triệu người thuộc 161 quốc gia hội viên, nhưng nước có số đoàn sinh đông nhất là Indonesia, với 21 triệu người, đã chiếm đến hơn một nửa tổng số trên thế giới. Nước thứ nhì là Hoa Kỳ với 3,8 triệu vẫn đứng xa đằng sau.

Những nước kế tiếp, với số đoàn sinh xấp xỉ một triệu đến hơn một triệu người đều là những nước châu Á: Ấn Độ (3,3 triệu), Philippines (1,6 triệu), Thái Lan (1,3 triệu), Bangladesh (958 ngàn), Pakistan (630 ngàn). Nước đứng đầu về sĩ số tại châu Âu là Anh, với 516 ngàn đoàn sinh. Nếu chỉ lấy 8 nước đứng đầu danh sách thì số đoàn sinh của 8 nước này lên đến 32,5 triệu, chiếm đến 88,1% sĩ số toàn thế giới. Trong 8 nước này, ngoài Hoa Kỳ, 7 nước còn lại là những nước Á châu. Nói riêng về khối ASEAN thì trong 10 nước hội viên ASEAN có 3 nước chưa là hội viên của Tổ Chức HDTG (Việt Nam, Lào và Miến Điện), 7 nước còn lại với số đoàn sinh 23,9 triệu người cũng đã chiếm gần 2 phần 3 (64,8%) sĩ số toàn thế giới.

Những con số này cho thấy sức mạnh vượt bực của châu Á trong Phong trào Hướng Đạo Thế Giới ngày nay. Việc tu chính Hiến chương, đòi hỏi dời Văn Phòng HDTG khỏi Genève chẳng qua chỉ là giành quyền chỉ đạo khỏi tay châu Âu để đưa về một trung tâm điểm mới.

Về mặt tài chánh, thì số niên liễm mà Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới thu của từng hội viên không đồng đều. Đa số các nước có số đoàn sinh và trường ghi danh trên dưới một ngàn người chỉ đóng hàng năm từ vài trăm đến 1 ngàn USD mỗi năm. Nước đóng góp nhiều nhất là Hoa Kỳ. Thí dụ trong tài khoá 2006-2007, Hoa Kỳ đã đóng góp 1,55 triệu USD, chiếm đến 39% tổng số niên liễm mà Văn Phòng HDTG thu được trong năm. Nước đóng góp nhiều thứ nhì là Anh, với 363 ngàn USD. Indonesia là nước có số đoàn sinh cao nhất chỉ đóng niên liễm có 90 ngàn USD.

Tuy là nước đóng góp nhiều nhất cho việc điều hành Tổ chức HDTG, nhưng Hoa Kỳ vẫn chỉ có 1 phiếu tại Hội Nghị HDTG như tất cả các hội viên khác, và trên nguyên tắc không có quyền hạn nào nhiều hơn. Hoa Kỳ cũng không can dự vào việc điều hành công việc của Tổ Chức HDTG. Tại Văn Phòng Thế Giới, hầu hết nhân viên thuộc các nước châu Âu, không có một nhân viên nào có quốc tịch Hoa Kỳ. Tuy nhiên, như cuộc khủng hoảng năm 2007 cho thấy, Hoa Kỳ không ngần ngại dùng sức ép tài chánh để áp đặt quan điểm của mình.

Tiến trình tìm trụ sở mới

Theo chỉ thị của Hội Nghị Thế Giới tại Jeju, Ủy Ban Thế Giới thành lập một "Ủy ban đặc nhiệm" để nghiên cứu và đề nghị một địa điểm mới để đặt trụ sở. Nhưng kỳ hạn 18 tháng mà Hội Nghị lần trước giao cho Ủy Ban Thế Giới để đưa ra đề nghị không thoả mãn được. Đến khi Hội Nghị Thế Giới kỳ thứ 39 khai mạc vào đầu năm 2011 tại Curitiba, Brazil, vẫn chưa có đề nghị cụ thể.

Nhưng Hội Nghị cũng đã tu chính xong Hiến chương, quyết định lại nhiệm kỳ của 12 ủy viên trong Ủy Ban Thế Giới và bãi bỏ quyền biểu quyết của tổng thư ký.

Tháng 2-2012, Aiden Jones được bổ nhiệm vào một chức vụ mới đặt ra tại Văn Phòng Thế Giới là Giám đốc Điều hành (Chief Operating Officer), ông ra sức đem lại một hậu thuẫn đặc lực cho Ủy ban đặc nhiệm trong công tác tìm trụ sở mới. Nhưng công việc còn tiến triển rất chậm.

Tổng Thư Ký Luc Panissod đến tuổi về hưu. Thay vì tiến hành thủ tục tuyển lựa ứng viên để chọn một tổng thư ký mới như những lần trước, do một sự dàn xếp bên trong, Ủy Ban Thế Giới mời ông Scott Teare, trước đây là giám đốc Vụ Quốc Tế của Hội Hướng Đạo Hoa Kỳ, giữ nhiệm vụ tổng thư ký. Ông Scott Teare chính thức nhậm chức vào đầu năm 2013.

Qua tháng 2-2013, Ủy ban đặc nhiệm công tác tìm trụ sở mới cho ra một phúc trình để cho Ủy Ban Thế Giới cứu xét trong phiên họp của Ủy Ban vào các ngày 23 và 24-3-2013. Ủy ban đặc nhiệm trình một "danh sách thu hẹp" (shortlist) gồm 6 thành phố tự nguyện đón nhận trụ sở Tổ chức Hướng Đạo: Dubai (một thành phố lớn thuộc Vương quốc dầu hỏa United Arab Emirates), Bangkok, Kuala Lumpur, London, Paris và Singapore.

Vì vấn đề dời trụ sở sẽ ảnh hưởng rất lớn trên đời sống nhân viên đang phục vụ tại Văn Phòng ở Genève, nên một bản của phúc trình cũng được phổ biến cho nhân viên trước ngày họp của Ủy Ban Thế Giới. Nhân viên Văn Phòng Genève viết lại một phúc trình phản biện liệt kê tất cả những lý do để chứng minh rằng Văn Phòng Thế Giới cần ở lại Genève, và đề nghị một số cải tổ để trụ sở Genève trở nên hấp dẫn hơn cho mọi người. Cùng lúc, Chủ tịch Ủy Ban Vùng Châu Âu Craig Turpie gửi văn thư đến Ủy Ban Thế Giới bày tỏ những ưu tư của Vùng Châu Âu trong trường hợp trụ sở dời khỏi Genève.

Ủy Ban Thế Giới cứu xét tất cả những yếu tố đó và đề nghị thêm Genève vào danh sách thu hẹp. Như vậy, danh sách cuối cùng gồm 7 thành phố: Dubai, Bangkok, Genève, Kuala Lumpur, London, Paris và Singapore.

Ủy Ban Thế Giới quyết định mời một công ty tư vấn tư nhân nghiên cứu từng trường hợp để chọn một giải pháp tối ưu, thu ngắn danh sách 7 thành phố để chỉ còn lại một mà thôi. Công tác này cần được hoàn tất trước ngày 31 tháng 7-2013. Rồi Ủy Ban Thế Giới quyết định một điều khá bất ngờ: Tổng Thư Ký Văn Phòng Thế Giới dựa trên đề nghị cuối cùng của công ty tư vấn và quyết định chung cuộc.

Bất ngờ là tại vì sau nhiệm kỳ của Tổng Thư Ký Jacques Moreillon và sau biện pháp bãi nhiệm Tổng Thư Ký Eduardo Missoni, Ủy Ban Thế Giới đã tiến hành một thủ tục rắc rối để tu chính Hiến chương nhằm giảm thiểu vai trò và quyền hạn của tổng thư ký Văn Phòng Thế Giới. Nhưng đến nay lại ủy thác toàn quyền quyết định một vấn đề hết sức trọng đại cho một tân tổng thư ký mới nhậm chức chưa đầy 3 tháng trước đó! Chẳng qua là tình thế đã thay đổi. Tân Tổng Thư Ký Scott Teare là người Hoa Kỳ, nước chi tiền số một cho Tổ Chức Thế Giới, và Tổ Chức Thế Giới cần nguồn tài trợ đó để hoạt động. Các Tổng Thư Ký trước là những người được Ủy Ban Thế Giới lựa chọn, tuyển dụng và trả lương để phục vụ!

Công ty tư vấn tư nhân Pricewaterhouse Coopers 1 được chọn để khảo sát danh sách 7 thành phố cuối cùng, cân nhắc những lợi hại của từng trường hợp và khuyến cáo thành phố nào thích hợp nhất để đặt trụ sở mới cho Tổ Chức Hướng Đạo Thế Giới. Đúng vào ngày 31 tháng 7 như đã ấn định, công ty tư vấn trao bản kết luận và đề nghị không phải một thành phố mà hai: Dubai và Kuala Lumpur. Dựa vào kết luận này, Tổng Thư Ký Scott Teare sẽ là người quyết định cuối cùng.

Quyết định và các hậu quả

Năm ngày sau khi nhận được phúc trình của công ty tư vấn, Tổng Thư Ký Scott Teare hội họp tất cả nhân viên đang phục vụ tại trụ sở Genève để loan báo quyết định sẽ ảnh hưởng đến tương lai của mỗi người. Cuộc họp xảy ra vào ngày 5 tháng 8-2013. Trước mặt đông đủ nhân viên, ông đọc một bài phát biểu được soạn sẵn, trong đó từng câu đã được cân nhắc. Và ông Scott Teare cho biết quyết định của ông: "Tôi đã đi đến kết luận là tôi quyết định dời trụ sở chính của Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới đến Kuala Lumpur".

Hình thức của câu loan báo này rất đáng chú ý: không phải "Ủy Ban Thế Giới" quyết định, không phải "chúng tôi", mà là "tôi", là người duy nhất quyết định.

Tổng Thư Ký Scott Teare giải thích thêm về sự lựa chọn của ông: trong các yếu tố để cân nhắc, ông có ghi nhận thiện chí của Hội Hướng Đạo Malaysia hứa sẽ giúp thiết kế trụ sở mới và cung cấp dịch vụ hậu cần, Quốc Hội Malaysia cũng cam kết giúp đỡ như miễn tiền thuê nhà trong năm đầu tiên, thủ tục cấp giấy phép lao động nhanh chóng, và mọi thứ dễ dàng khác để điều hành một cơ quan quốc tế.

Thế theo luật lao động tại Thụy Sĩ, phải tổ chức tham khảo nhân viên trước mọi quyết định ảnh hưởng đến tương lai của xí nghiệp. Ông Scott Teare loan báo là thời gian tham khảo ba tuần bắt đầu từ ngày hôm nay, rồi ông cho biết những gì sẽ xảy ra: sau thời gian tham khảo ba tuần, nếu ông vẫn giữ nguyên ý định đóng cửa Văn Phòng tại Genève để dời về Kuala Lumpur, toàn bộ 28 nhân viên đang phục vụ tại Genève sẽ nhận được giấy sa thải tập thể, nhưng ông hy vọng có khoảng 20% sẽ về tiếp tục làm việc tại Kuala Lumpur với một hợp đồng mới, nếu họ đồng ý. Ông nói rõ là mọi hợp đồng lao động hiện hữu sẽ chấm dứt trong tháng 9 hay tháng 10 này. Ngay sau đây, mỗi nhân

viên sẽ được tiếp riêng rẽ để cố gắng tìm một giải pháp tốt nhất cho tương lai nghề nghiệp của mỗi người.

Liên sau đó, ông Scott Teare cũng ký thông tư số 20/2013 gọi ủy viên quốc tế các nước hội viên để thông báo các diễn tiến trên. Ông cho biết thêm là thời gian 3 tuần để tham khảo nhân viên sẽ chấm dứt vào ngày 26 tháng 8 tới đây. Lúc đó, quyết định dời trụ sở sẽ trở thành chính thức. Một thông tư mới sẽ được gửi đến các nước hội viên để thông báo.

Một lần nữa, cách hành văn cho thấy rõ không một chút nghi ngờ ai là người lãnh đạo hiện nay: "Tôi viết cho các bạn để thông báo rằng tôi quyết định dời trụ sở chính của Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới về Kuala Lumpur, Malaysia". Trong tất cả quá trình quyết định này, không bao giờ Ủy Ban Hướng Đạo Thế Giới được nhắc đến một lần.

Ý nghĩa của mỗi lần dời trụ sở

Đây là lần thứ 3 trong lịch sử hơn 100 năm của Phong trào Hướng Đạo Thế Giới, mà trụ sở dời đi từ một nơi này đến một nơi khác. Mỗi lần đều có lý do của nó và mỗi lần đánh dấu một khúc quanh quan trọng trong vận mệnh của Phong trào.

Lúc khởi đầu, khi phong trào hướng đạo từ Anh lan sang nhiều nước châu Âu khác, một phong trào quốc tế bắt đầu thành hình. Một Văn Phòng Hướng Đạo Quốc Tế được lập ra tại London, thủ đô Anh. Nói là quốc tế nhưng toàn thể công việc do các trưởng hướng đạo Anh đảm trách. Công tác huấn luyện cũng do Hướng Đạo Anh nắm giữ qua hệ thống huấn luyện tập trung tại Gilwell Park.

Đến thập niên 1950, có nhiều ý kiến cho rằng nên đưa Văn Phòng Hướng Đạo Quốc Tế ra khỏi thủ đô Anh để giảm bớt ảnh hưởng quá nặng của nước này trên phong trào hướng đạo. Đầu năm 1958, Văn Phòng Quốc Tế dọn sang Ottawa, thủ đô Canada, dưới quyền điều khiển của một Giám Đốc Văn Phòng Quốc Tế người Canada, Daniel Spry.

Đến khoảng 1965, với sự phát triển mạnh mẽ của phong trào và số hội viên không ngừng gia tăng, cơ cấu lúc đó không còn thích hợp để điều hành một phong trào toàn cầu, Tổ Chức HĐTG tiến hành một cuộc cải tổ sâu rộng, dọn trụ sở về Genève, Thụy Sĩ, kể từ ngày 1 tháng 5-1968, dưới sự điều khiển của một Tổng Thư Ký Văn Phòng Hướng Đạo Thế Giới, Tiến sĩ Lazlo Nagy.

Kể từ thời gian này, Tổ Chức HĐTG chứng kiến một sự phát triển hết sức mạnh mẽ về số hội viên cũng như về sĩ số Hướng Đạo trên thế giới; nhất là sau khi bức tường Berlin sụp đổ, các nước Đông Âu trong khối xã hội chủ nghĩa cũ ồ ạt xin gia nhập. Cùng lúc, số đoàn sinh tại các nước châu Á gia tăng vượt bậc, do chủ trương của chính quyền các nước này tích cực khuyến khích sự phát triển của phong trào hướng đạo trong nước họ. Khi mà sĩ số hướng đạo tại các nước Vùng Châu Á - Thái Bình Dương lên đến 80% tổng số của toàn thế giới, các nước này không còn thỏa mãn khi mà từ 100 năm nay tổng thư ký luôn luôn là một người Âu châu, quyền chỉ đạo tập trung tại Genève, nơi mà nhân viên làm việc đến 90% là

người Âu châu. Vì vậy mà kể từ cuộc khủng hoảng năm 2007, đã có những đòi hỏi chia sẻ quyền hạn cho các Vùng, đòi trụ sở ra khỏi Genève, cụ thể là chuyển về một nước châu Á, trọng tâm mới của một phong trào hướng đạo đã qua một giai đoạn mới.

Nhưng Hoa Kỳ là nước tự nguyện đóng góp nhiều nhất cho công việc điều hành Tổ Chức HDTG mà vẫn giữ một địa vị kín đáo, nay không còn đồng ý giữ một vai trò thụ động. Vì vậy nên đã có sự dàn xếp để một trường hướng đạo chuyên nghiệp người Hoa Kỳ lên nắm giữ Văn Phòng HDTG. Trong việc đòi trụ sở về Kuala Lumpur, uy thế của Tổng Thư Ký Scott Teare được biểu lộ một cách cương quyết. Ủy Ban Hướng Đạo Thế Giới 12 người với vị chủ tịch được bầu với nhiệm kỳ 3 năm mới là cơ quan lãnh đạo Tổ

Chức HDTG, nhưng trong vụ này lại giữ một thái độ hết sức khiêm nhường. Không hẳn đây là một thái độ "xếp giáo quy hàng", chẳng qua là một sự dàn xếp giữa hai thế lực, một bên là thế lực tài chánh, một bên là số đông áp đảo. Mọi việc xảy ra trước sự bất lực của châu Âu, nơi đã phát xuất ra phong trào hướng đạo, nhưng tiếng nói trở thành quá nhỏ để không còn ai nghe nữa. Và số đông đảo hội viên của các Vùng khác, từ các nước Nam Mỹ, Phi châu, Trung Đông đến Vùng Âu-Á bao gồm một lãnh thổ rộng lớn của Liên Xô cũ, cũng không có tiếng nói. Chưa biết được phản ứng các nước này trước tình thế mới sẽ sao. Nhưng có thể chờ xem kết quả cuộc bầu cử tại Hội Nghị HDTG kỳ tới tại Slovenia - một nước châu Âu - vào năm 2014. Khi đó, tất cả 12 ủy viên trong Ủy Ban Thế Giới sẽ đồng loạt hết nhiệm kỳ và Hội Nghị sẽ bầu 12 người mới vào Ủy Ban Thế Giới. Trừ phi là Hiến Chương Tổ Chức HDTG được tu chính một lần nữa để sửa đổi quyền đầu phiếu, đến nay mỗi nước hội viên dù lớn dù nhỏ cũng có 1 phiếu như nhau tại Hội Nghị Thế Giới.

Trong mấy tháng nữa, cơ quan đầu não của Tổ Chức HDTG sẽ từ châu Âu chuyển sang một nước châu Á, đánh dấu một giai đoạn mới trong lịch sử của Phong trào Hướng Đạo Thế Giới, nhưng chưa chắc là thời gian sắp tới sẽ là một thời kỳ bình yên, thanh thản.

Vĩnh Đào

Ngày 20 tháng 8 - 2013

*Về chi tiết cuộc khủng hoảng năm 2007 đưa tới việc đòi hỏi dời Văn Phòng HDTG khỏi Genève, có thể xem quyển *Hoa Huệ Bên Hồ Lemán* trang 374-394, và những dự án nhằm sửa đổi quyền đầu phiếu tại Hội Nghị Thế Giới ở các trang 397-398.

Hình ảnh VP HĐ thế giới hiện nay tại Genève (bìa sách tr. VD)

Trưởng LƯU HỒNG PHÚC

Nguyên Phụ tá Trưởng Tổng Ủy Viên đến năm 1975

ALT Toán Huấn luyện ngành Âu

Trưởng phụ trách ngành Âu Đạo Tân Bình

Phó Đạo trưởng Đạo Tân Hiệp

Đã từ trần lúc 06:30 ngày 08 tháng 5 năm 2013

Hưởng thọ 77 tuổi

Văn Phòng Hướng Đạo Trưởng Niên thành kính

Chia buồn cùng gia đình Tr Lưu Hồng Phúc. Cầu chúc Hương hồn Trưởng sớm tiêu điều nơi Cõi Phật.

Nhận được tin buồn thân mẫu của Trưởng Trần quang Thanh Trang, Chi Nhánh Trưởng Canada là

Cụ Bà Phan Thị Thanh Quế

pháp danh Như Hương

vừa qua đời ngày 10 tháng 7, 2013, hưởng thọ 89 tuổi.

Văn Phòng Hướng Đạo Trưởng Niên xin thành kính chia buồn cùng Trưởng Thanh Trang và tang quyến. Nguyên xin hương linh Cụ Bà được phiêu điều miền cực lạc.

Trưởng Ngô Kim Lân

Một trường Hướng Đạo kỳ cựu, đã góp công phát triển các đơn vị HĐVN và HĐ Trưởng niên tại Canada, vừa lìa rường tại Montreal. Trưởng Lân và tôi cùng gia nhập hướng đạo từ đầu thập niên 1940 cùng một bầy sói, và cùng lên thiếu đoàn thuộc Liên đoàn Trần Lục, gặp lại nhau tại Thăng Tiến 6, và tôi đã may mắn có mặt tại Montreal lúc anh ra đi, để được dự đám tang của anh.

Xin chia sẻ nỗi đau buồn cùng chị Lân và gia đình, cầu xin Chúa nhân lành ban cho anh hưởng phúc thiên đàng.

Nguyễn Đình Tuấn

Chị Lân, tr.Tuấn, tr.Thanh và anh em HĐ tiền biệt Tr. Ngô kim Lân.

Nhận được tin buồn phu quân trưởng Trần thị Quỳnh Châu là:

Cụ Ông Phạm Đăng Tái

Pháp danh Nhật Phương

từ trần ngày 23-8-2013 tại San Jose, hưởng thọ 93 tuổi.

VP HDTN và Làng HDTN San Jose xin phân ưu cùng trưởng Quỳnh Châu và tang quyến. Nguyên cầu vong linh Cụ Phạm đăng Tái được về nơi tiên cảnh

Tiệc tổng kết sinh hoạt đạo Capital City District đạo Thủ đô.

Hôm nay ngày 11 tháng 5 năm 2013, theo thông lệ hàng năm, đạo Thủ đô Capital City District, tổ chức buổi tiệc trình bày thành quả sinh hoạt HĐ của năm 2012 vừa qua. Buổi tiệc năm nay được tổ chức tại hội trường Chùa Phật giáo Betsuin, Sacramento và có khoảng 300 người tham dự, ngoài các trưởng, đoàn sinh và gia đình thuộc đạo Capital City District, còn có các uỷ viên điều hành châu Golden Empire Council và các đạo trực thuộc.

Buổi tiệc mở đầu bằng lễ chào quốc kỳ và giới thiệu chương trình với các tiết mục, như báo cáo các công tác và thành quả sinh hoạt trong năm 1012 và vinh danh các cá nhân được bầu chọn. Trong thành phần các trưởng và gia đình được vinh danh hôm nay, chúng tôi thấy có sự hiện diện của các trưởng HĐVN thuộc Liên đoàn Lạc Việt tại Sacramento, gồm Tr. Phi (Ấu Đoàn), Tr. Raymond Nhật (Thiếu Đoàn) và Tr. Anh-Thư (Thanh Đoàn) đạt giải thưởng trưởng mới xuất sắc trong năm – Unit Spark Plug 2012.

Tr. Sơn nhận giải thưởng trưởng Đoàn Ấu toàn năm - Cub Scouter of the year 2012.

Tr. Lâm được trao giải thưởng trưởng Đoàn Kha toàn năm - Venturing Scouter of the year 2012.

Tr. Chi được tưởng thưởng giải Trưởng Tiên Phong – Trailblazer Awards 2012.

3 gia đình được tưởng thưởng giải gia đình HĐ toàn năm -Unit Family of the Year 2012,

Đó là gia đình bề trên Tr.Sơn & Thùy Tiên, gia đình Tr. Lâm & Dạ Hương, và gia đình Tr. Phi & Ngọc Quỳnh.

Đặc biệt phần tuyên dương và trao huân chương, cùng với bằng tưởng lục: Asian American Spirit of Scouting Award, tức bằng tinh thần phục vụ HĐ Hoa Kỳ gốc Á Châu, cho Trưởng Nguyễn xuân Mộng.

Sau phần tuyên dương và phát huy chương là phần tiệc mừng và gặp gỡ thật vui vẻ và đậm tình gia đình HĐ, kéo dài cả giờ ,trước khi quyến luyến ra về.

Được biết Trưởng Nguyễn xuân Mộng là trưởng sáng lập Liên đoàn Lạc Việt từ năm 1984 tại thủ phủ Sacramento và phụ cận. Ba đời gia đình Trưởng Mộng đều tham gia HĐ, gồm vợ là Tr. Lâm ngọc Liên, và các con trai cùng các cháu nội.

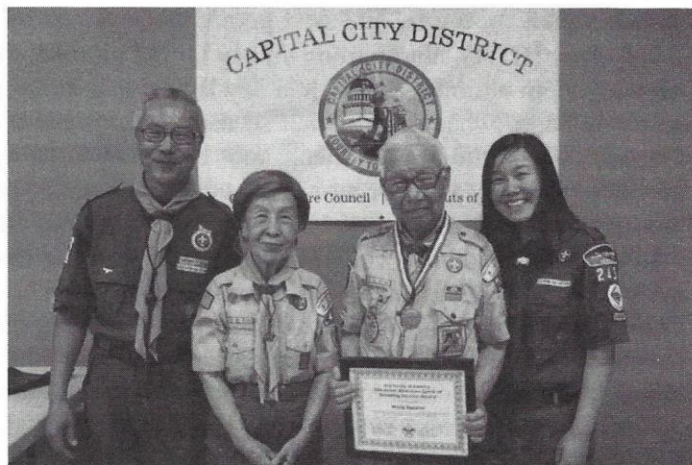
Đây là một hãnh diện cho HĐVN tại thủ phủ Sacramento và toàn thể HĐVN tại hải ngoại .

Hiện nay, người con trai út của Tr. Mộng là trưởng Nguyễn xuân Lâm đang phụ trách chức vụ LĐ Trưởng với 4 đơn vị, gồm cả nam và nữ HĐ thuộc BSA và GSUSA, với hơn 80 đoàn sinh và khoảng 20 trưởng.

Hè năm nay, LĐ Lạc Việt đang náo nức sinh hoạt hè và một số trưởng sẽ dự trại huấn luyện trưởng HĐ tại địa phương và trại Huy Hiệu Rừng Tùng Nguyên 7 tại trại trường Santa Barbara, California.

Năm 2014 sắp tới, LĐ Lạc Việt sẽ tổ chức kỷ niệm 30 năm thành lập và tham dự trại Thăng Tiến 10 hạp bạn quốc tế HĐ Việt Nam tại Houston, Texas.

Nguyễn mạnh Kym

Gia đình hướng đạo Trưởng Nguyễn Xuân Mộng

Thơ

🐦 Sốc Tháo-vát Hà Thúc Sinh

Lúc Thú Vui Này...*Thương nhớ Hà, Lâm, Hùng, Nam, Giáo, Cường, Thành, Đô, Nhật, Công... những tráng sinh đi sớm!*

Kỷ niệm ngày cùng anh chị em nhận huân chương Bắc Đẩu và Bách Hợp của HĐTU/HĐVN, quận Cam, Nam California, ngày 6 tháng 7 năm 2013.

Đúng ngày nhập ngũ với anh em
Vào trước giờ sinh chỉ một đêm
Bách Hợp khi già như nhắc nhớ
Chiến Thương thuở trẻ đã dần quên
Ô kìa chơi trận ta gom điểm
Sao lúc giao tranh bạn bỏ mình
Ngửa mặt theo em anh hát lớn
Vừa khi đầu cúi lệt kèm nhanh

Sacramento tháng 7, 2013

Lễ Trao Đẳng Hiệu Đại Bàng Liên Đoàn Bách Việt, HĐVN

Vào lúc 3:00 pm ngày Chúa Nhật 21/7/2013 tại Meeting Hall, Emma Prusch Park, 647 S. King Rd., San Jose, Liên đoàn Bách Việt Hướng Đạo Việt Nam đã long trọng tổ chức nghi lễ trao Đẳng Hiệu Đại Bàng cho 2 Hướng Đạo Sinh Andy Dương và Thành Ngô.

Hiện diện trong buổi lễ, ngoài các huynh trưởng Biện Thị Quý, LĐT Bách Việt, Trưởng Phan Nhật Tân, LĐT Phó

Bách Việt, Trưởng Tăng Thị Linh Ủy Viên Ngành Ấu, Tr. Trương Kỳ Anh, Tr. Trần Huyền Trân...v.v., và phụ huynh của LĐT Bách Việt còn có một số quan khách danh dự: NV Kanan Chu khu vực 4 San Jose và phu nhân, Ông Đào Dược, Ông Bà Cang Đồng, Bà Hoài Niệm và một số hội viên Hội AVVA, GS Rebacca Trueman, Trưởng Nguyễn Đình Tuấn, Trưởng Bernard Nguyễn, Trưởng Trương Ái Chung, Trưởng Bùi Công Thắng, Hướng Đạo Trưởng Niên San Jose, Tr. Trương Văn Phán, Trưởng Dũng Huỳnh, Đại diện Hội Đồng HĐ Châu Santa Clara, Trưởng Phương Phạm, một số Phụ huynh LĐT Trường Giang, Tr. Hà Phan, LĐT Hoa Lư, và nhiều quý phụ huynh và thân hữu v.v...

Lúc 4:00pm là nghi lễ chào quốc kỳ Hoa Kỳ, Việt Nam, và cờ Hướng Đạo diễn ra trang nghiêm theo nghi thức hướng đạo. HDS Daniel Duy Hoàng hát quốc ca HK, và toàn thể cùng đồng hát bài quốc ca VNCH và hội ca HĐVN.

Hai MC là Tr. Trần Huyền Trân, và Tr. Trương Kỳ Anh giới thiệu Tr. Biện Thị Quý, LĐT Bách Việt, khai mạc buổi lễ với bài diễn văn chào mừng. Trong phần phát biểu của Tr. Quý có đoạn: "Tiến trình để được trao đẳng hiệu cao quý nhất của BSA, Eagle Scout, một HDS trải qua khoảng 4 năm cho một thiếu sinh; các em HDS Andy Dương và Thành Ngô trải qua đến 6-7 năm vì các em gia nhập phong trào sinh hoạt từ khi là một Sói con, Thiếu sinh. Các em là Sói con học vâng lời và Gắng Sức, các thiếu sinh học Sắp Sẵn, đến tuổi Thanh sinh học Khai Phá..." Trưởng Quý cũng nhắc đến công ơn cha mẹ đã giúp cho các con em của họ trưởng thành trong đời sống và vượt qua các "thử thách" các cấp trong HĐ.

Sau đó, trong không khí trang nghiêm, yên lặng ngọn nến mang ba màu HĐ Đỏ, Vàng, Xanh Lục được thiếu sinh thắp lên, và Tr. Phan Nhật Tân đọc 3 lời hứa; các em sắp nhận đẳng hiệu Đại Bàng đọc theo. Tiếp đến 12 điều luật của HĐ cũng được thắp sáng trên bảng gỗ với từng điều luật được nhắc lại, trong khi đó các huynh trưởng và tất cả HDS hiện diện cùng cất tay chào khi Lời Hứa và Điều Luật được đọc lên.

Giây phút trang nghiêm và hơi căng thẳng trôi qua nhẹ nhàng. Sau đó 4 HDS Đẳng Hiệu Đại Bàng cùng hiện diện bên cạnh 2 Tân Đại Bàng để bày tỏ sự vui mừng. Có 2 Đại Bàng là Jimmy Trần, Anthony đã vào đại học ở xa cũng "bay" về tổ "Eagle Net" cùng các tân Đại Bàng.

Một bảng hiệu sáng rực đèn ghi lại 5 giai đoạn phải vượt qua (gọi là Eagle Trail) để cuối cùng đến Eagle Scout - một đẳng hiệu cao nhất - của một HDS phải đến trên con đường tu thân.

Hai thiếu sinh Andy Dương (18) và Thành Ngô (17) được hai thiếu sinh tháp tùng bước đến lễ đài, và có hai HĐ Đại Bàng chào đón cùng nghiêm chỉnh đọc lại điều luật và lời hứa. Sau đó hai chiếc khăn xanh màu nước biển, sọc trắng được quàng lên cổ hai Tân Đại Bàng. Kể từ giờ phút này các HDS đó đã được chấp nhận là một Eagle Scout. Các Tr. Phan Nhật Tân, Tr. Biện Thị Quý thay mặt Hội Đồng xét duyệt, và phong trào HĐ bước lên trao cho 2 tân đại bàng tấm bằng và chiếc thẻ công nhận đẳng hiệu của 2 HDS. Lần lược, các huy hiệu, được trao đến các em. Đặc biệt, sự thành công của các HDS không thể thiếu sự chăm sóc của cha mẹ và các huynh trưởng, do đó khi trở thành một HĐ Đại Bàng các HDS đã có vinh dự gắn các huy hiệu này lên túi áo của các huynh trưởng trực tiếp và cho cha mẹ các em. Nghi thức chấm dứt.

Sau đó là các phụ huynh, và các Tr. gửi lời chúc mừng. Bà Huỳnh Kim Phượng và Bà Quyên Cai thay mặt cho 2 gia đình đọc lời cảm tạ và ghi nhận những thành tựu của con họ hôm nay không thể thiếu sự đóng góp của các HDS trong đoàn, và sự hướng dẫn của các huynh trưởng.

Tr. Dũng Huỳnh thay mặt Hội Đồng Trung Ương HĐVN, và Hội Đồng HĐ Santa Clara trao bằng danh dự, Trưởng Nguyễn Đình Tuấn, Ông NV Kanan Chu chúc mừng hai tân Đại Bàng cũng đã trao cho hai em tấm bằng tương lục. Tất cả đều nói lên một điều là thế hệ trẻ VN tại hải ngoại đã lớn lên từng ngày và đóng góp nhiều công sức cho sự phát triển của xã hội, sự thành công của các thanh thiếu niên đã có phần đóng góp của phong trào hướng đạo. Bên cạnh đó, những huynh trưởng Bách Việt đang công tác ở xa, hoặc vì bận việc không đến tham dự đã gửi quà và thư chúc mừng đến các em. Trưởng Hàn Phong Cao gửi quà mừng, Trưởng Tôn Thất Cảnh vì sức khỏe không đến đã gửi thư, và được đọc lên trong buổi lễ. Thư có nội dung "... Bắt đầu từ hôm nay, 2 em là 2 con Đại bàng có đầy đủ sức để bay thêm lên cao rồi, nhưng đừng nên bay rời khỏi tổ ấm Liên đoàn mà các em đã chung sống từ bao nhiêu năm nay, vui buồn lẫn lộn. Trưởng xin chúc mừng hai em"

Buổi lễ chấm dứt với những phần quà do thân nhân, bè bạn và quan khách trao tặng. Mọi người chụp hình lưu niệm. Ông Kanan Chu bắt tay chúc mừng các Đại Bàng và cho biết ông cũng là một Hướng Đạo. Mọi người đến xem các triển lãm các giai đoạn các HĐ Đại Bàng vượt qua trước khi được công nhận.

Cuối cùng LĐT Bách Việt và phụ huynh mời quan khách cùng tham dự tiệc mừng và tiệc tạ ơn. Tiệc kéo dài đến 8:00pm.

Gấu Lý-sự LÊ BÌNH

Sinh hoạt Trưởng Niên

Mừng Thượng Thọ các trưởng cao niên Gia Đình Bách Hợp

Ngày 7 tháng 7 năm 2013, tại nhà hàng Emerald Bay, Gia Đình Bách Hợp Nam California tổ chức lễ mừng Thượng Thọ các Trưởng và thành viên trên 80 tuổi. Hiện diện có Chủ Tịch HĐTU Võ Thành Nhân, Trưởng Đỗ Phát Hai, Trưởng Lê Đức Phâm, Trưởng Hồ Đăng, Trưởng Nguyễn Trí Tuệ, Trưởng Tammy Nguyễn. Trưởng Nguyễn Tư Nhân cùng các Trưởng Miền Tây Nam Hoa Kỳ. VP-HĐTrN có Trưởng Nguyễn Đình Tuấn và phu nhân, Trưởng Bernard Nguyễn, Trưởng Nguyễn Trung Tường, Trưởng Bùi Thắng, Trưởng Đào Ngọc Minh, và Trưởng Chu Tuấn; các Trưởng từ xa và đông nhất là các Trưởng thuộc Miền Nam Cali, San Jose... Đặc biệt có ban nhạc và các Trưởng và phụ huynh thuộc Liên Đoàn Chí Linh, đem cả ban nhạc và “ca sĩ” đến chung vui cùng anh chị em trong Gia Đình Bách Hợp!

Sau trại Thăng Tiến 8, HĐTU & HĐTrN đồng ý thống nhất đặt tên cho các đơn vị HĐTrN cơ sở là Xóm Bách Hợp, Làng Bách Hợp. Hiện nay, theo báo cáo của Văn Phòng HĐTU và HĐTrN thì, trên toàn thế giới, chúng ta có 19 Làng Bách Hợp – 4 Xóm Bách Hợp và 1 Gia Đình Bách Hợp.

Sở dĩ chúng tôi cố gắng giữ “độc quyền” tên GIA ĐÌNH BÁCH HỢP là vì lòng chung thủy! Đây là tên do một nhóm Trưởng có công “Khai Sáng” Phong Trào Hướng Đạo Hải Ngoại (Hiển Chương Costa Mesa) thành lập nên! Hướng Đạo là Phong Trào của TRẺ chứ không phải của người lớn. Cho nên việc giữ gìn tên kỷ niệm do “Bè Trên” đặt cho là điều trân trọng, có tính giáo dục về lòng biết ơn, có tình có lý, có thủy có chung...

Năm nay, Gia Đình Bách Hợp vinh danh những Trưởng cao niên trên 80 tuổi là: Tr Đình Xuân Phúc, Tr Trương Như Sáu, Tr Đình Hồng Phong, Chị Lê Mộng Ngọc, Chị Đoàn Văn Thiệp, và Chị Vũ Thanh Thông.

Sau thủ tục khai mạc, chào cờ Việt Nam và Hoa Kỳ, hát Hướng Đạo Việt Nam hành khúc do Tr Lê Anh Dũng điều khiển, Trưởng Nguyễn Cửu Lâm giới thiệu quan khách hiện diện và mời Gia Trưởng Lý Nhật Hui phát biểu.

Gia Trưởng Lý Nhật Hui phát biểu rất ngắn gọn, cảm ơn mọi người có mặt, chúc thọ các Trưởng và chúc một buổi chiều Chúa Nhật mừng thọ đầy niềm vui cùng tiếng hát.

Mọi người cùng đứng lên nghiêm chỉnh hát bài “Nguồn Thạt”. Sau đó Tr. Dũng lần lượt mời các Trưởng có tên mừng Thượng Thọ lên ghé danh dự. “Lý lịch trích ngang” từng Trưởng được Tr. Nguyễn Liên Hương và Tr. Nguyễn Cửu Lâm đọc, chiếu slideshow, đệm vào những bài thơ dí dỏm của Tr. Sóc Lanh Lợi, làm cho không khí trở nên đầm ấm, thân mật của một đại gia đình hạnh phúc! Cựu Gia Trưởng Trần Đức Hạnh và Nguyễn Khanh, Gia Trưởng Lý Nhật Hui lên trao quà lưu niệm cho từng Trưởng và ba lẵng hoa thật đẹp đến ba chị. Tiếp theo Tr. Lâm mời HĐTrN, Trưởng Nguyễn Đình Tuấn, Tr Bernard Nguyễn cùng các Trưởng lên trao bằng lưu niệm. Sau cùng là HĐTU, lên trao vật lưu niệm, Tr. Tổng Thư Ký Nguyễn Trí Tuệ đọc lời chúc trong lúc các Tr Đỗ Phát Hai, Nguyễn Tư Nhân, Tammy... lần lượt đến chúc mừng các Trưởng cao niên đang cảm động sung sướng nhận những món quà, những bó hoa, vật lưu niệm và bắt tay trái đầy thân ái đầm ấm tình Hướng Đạo.

Chiếc bánh Mừng Thọ “Happy Birthday” ghi tên các Trưởng được mang đến tận nơi, Tr. Đình Xuân Phúc cầm dao cùng các Trưởng thượng thọ cắt bánh trong tiếng đồng ca và vỗ tay “Happy Birthday” với lời ca tự đặt ra tại chỗ của Tr. Nguyễn Bá Thành. Tr. Nguyễn Bá Thành rất linh hoạt trong vai trò MC văn nghệ. Một mình tả xung hữu đột điều khiển một chương trình vừa có tính “Quản Trò” của Hướng Đạo, vừa mang không khí sân khấu, thể mới tài!

Ban nhạc chơi rất điều luyện và tuyệt vời.

Những “ca sĩ” của LĐ Chí Linh càng thêm sức quyến rũ khách sành điệu... Thế cho nên buổi văn nghệ kéo dài không dứt với những màn khiêu vũ...”trông kìa con voi”! Nguyễn Bá Thành hát bài “Nhớ Sài Gòn” làm cho mọi người như phải ngừng nói chuyện, ngừng ăn để “nuốt trọn” lời ca ngọt ngào đầy tình cảm ấy!

Màn “chụp hình” thì quá xá là... máy nháy! Nào máy quay hình của vợ chồng Tr. Bùi Dương Liêm từ Washington DC, các ông kính của các đài TV còn bao nhiêu là máy cá nhân chớp lia chớp lịa. Hàng trăm người cùng đứng ngồi để có một hình chung lưu niệm và hai ba hàng vòng tròn nắm tay nhau hát hết cả những bài nào gọi là “chia tay”... Nhưng sau đó thì chẳng ai muốn ra về, còn hát nữa, còn nói nữa... Không biết nói gì mà nhiều chuyện thế!

Sóc Lanh-lợi LÊ ANH DŨNG

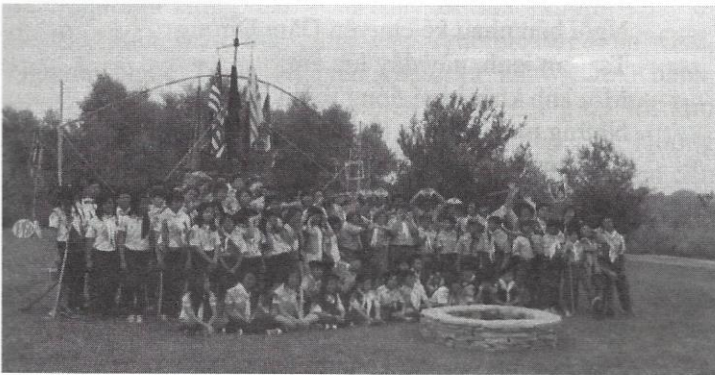
Họp bạn đạo Tân Bình II

Phóng sự vui

Đã hẹn là gặp

Nhằm thắt chặt tình thân hữu và gia tăng phục vụ trẻ, anh chị em HĐ gốc đạo Tân Bình vừa thành công trong Họp Bạn Tân Bình II từ 18 đến 22 July 2013 tại IROEC, Irvine California. Hai LD. Phú Xuân, Phong Châu từ Virginia bay sang, LD. Lê Văn Duyệt từ San Jose xuống, họp cùng hai LD. Quang Trung, Ngọc Hồi ở Orange County. Hơn 125 đoàn sinh được 60 phụ huynh về săn sóc và 20 trưởng hướng dẫn sinh hoạt. Các em vui chơi thỏa thích: bơi lội, bắn cung, leo núi, đu dây,... Hăng say, đua tranh trong trò chơi lớn và cố gắng vượt qua thử thách để đạt đẳng thứ. Tr. Trần Văn Lược, 95t -đạo trưởng đầu tiên-từ quê nhà gửi lời sang chúc mừng và nhắc nhở: Dù đơn vị đạo không có tại đây, nhưng truyền thống Tân Bình còn được duy trì và phát triển mãi mãi. Hôm nay họp bạn để thể hiện rõ ràng truyền thống đó: Thân hữu và phục vụ. Các trưởng niên mấy chục năm xa cách, bây giờ gặp nhau tay bắt mặt mừng, cùng hát chung vui. Kể nhau nghe chuyện vui, chuyện buồn và ôn lại kỷ niệm lúc thiếu thời. Người lớn tuổi ít cười đùa ở nhà, nhưng về họp bạn thì đùa dỡn như trẻ em. Dưới trăng tròn mùa hạ, ngồi quanh lửa hồng, người lớn tuổi cũng phơi phới, vui vui. Chân nhúc nhính nhảy lửa, miệng lâm thâm hát hò! Nhiều cựu HDS, nay đã trên dưới 70, về họp mặt. Cùng nhau hàn huyên, vui hát, trao đổi kỹ vật quý hiếm như khi còn trẻ. Sau khi chia tay, mọi người đều mang từ trại về nhà niềm vui tươi mát, nụ cười hồn nhiên...

Hẹn tái ngộ trong Họp Bạn Tân Bình III tại San Jose, 2015.

Tháng 7 Tân Bình họp bạn, tháng 8 TÂN HƯƠNG họp mặt. Dân làng từ Úc Châu qua, từ Canada xuống, nhận nhịp gặp bạn ở Newyork, California. Wisconsin bay tới Dallas. Gia đình Trương Thủy Năm Ly đăng cai, mệt nghỉ! Vài năm gặp nhau một lần, khi trong nước khi bên lề Thăng Tiến. Hơn 40 năm, dân làng gắn bó thân mật. Tóc đã bạc màu, mà lòng còn son trẻ.

Phó Tân Hương
Tân Bình 7/2013

Tuần lễ đầu tháng 5, xóm Trưởng niên Ottawa xôn xao khi được mở xóm thông báo "Trưởng lão" Nguyễn Đình Tuấn từ xứ Cờ Hoa sẽ "công du" Canada, xứ sở của lá phong, sói già Trần Trung Lương gọi nơi đây là "đất lạnh tình nồng". Xôn xao nhưng Hướng Đạo thì lúc nào chả sắp sẵn, vậy mà vào trưa ngày 5/5/2013, nhóm đón rước Văn phòng trưởng Văn Phòng Hướng Đạo Trưởng Niên và phái đoàn HĐ Montréal do Trưởng Trang, chi nhánh trưởng HĐVN tại Canada hướng dẫn, chỉ vọn vọn có bốn "trụ", gồm Tr Kim, xóm trưởng, Tr Phúc, mỡ làng, Tr Thuý Lan, thủ quỹ và Tr Điệp, dân xóm.

Đúng 11 giờ 37 phút, xe của phái đoàn Montréal do Tr Thanh làm trưởng xa, và Trưởng Sanh là phụ xa, tới đậu ngay bên hông *cao lâu Lâu Đài Việt Nam*, dân "Điên" (Canadien) gọi là Vietnam Palace Restaurant. Thế là có màn tay bắt mặt mừng, xôn xao chào hỏi. Người vội vã nhất có lẽ là Trưởng Thuý Lan, vì sau màn chụp hình kỷ niệm, Trưởng Lan "chuồn" ngay, với lý do rất chính đáng là phải đưa Trưởng phu quân đi.. lợc thộn, hực mắt bữa ăn trưa! Để khỏi mất thì giờ, Trưởng Phúc mời mọi người vô bàn ăn ngay, vì theo lời trưởng "chúng ta còn phải đi thăm khu triển lãm *Ngày văn hoá Việt Nam*" tổ chức tại toà đô chính Ottawa. Trưởng Tuấn đồng ý liền, một phần vì mọi người cũng đang đói bụng, phần khác cũng muốn gặp các cô Thu và Phượng, con của Trưởng Trần Văn Khắc, Trưởng muốn xin mấy tấm hình sinh hoạt HĐ của Trưởng Khắc thuở trước, để đăng báo Liên Lạc.

Ấm thực là nét văn hoá đặc thù của tộc Việt và thành ngữ "ăn đi trước, lợi nước đi sau" đã cho thấy sự khôn ngoan của đám chút chít, hậu duệ của vua Hùng. Cơm (rượu) vào thì lời ra, mọi người đua nhau nói. Thôi thì hết chuyện gần đến chuyện xa, phần lớn là những kỷ niệm về sinh hoạt HĐ, vui có buồn có. Riêng Trưởng Tuấn, vì có nhiều kinh nghiệm HĐ hơn ai hết nên Trưởng đã kể những chuyện bên lề về Hội nghị Costa Mesa, 30 năm trước và Trưởng khéo léo nhắc nhở mọi người về tờ Liên Lạc, đừng quên viết bài, và quan trọng hơn, gửi củi cho Liên Lạc để sưởi ấm tình HĐ (đọc là Huynh Đệ hay Hướng Đạo đều được cả). Trưởng cho biết Liên Lạc bộ mới số 8, chủ đề: Kỷ niệm 30 năm Hội Nghị Costa Mesa, đã gửi đi rồi "các Trưởng chưa nhận được đâu nhưng tôi có đem theo 3 số báo đây". Nói xong Trưởng trình làng ba số báo còn thom mùi mực. Phải công nhận Liên Lạc bộ mới rất..mới, cả về hình thức lẫn nội dung. Bài vở chọn lọc, hình ảnh rõ ràng, chấm phẩy đầu vào đầy, và đặc biệt, không lỗi chính tả. Trưởng Tuấn đang còn muốn nói nữa nhưng thấy Trưởng Phúc cứ nhìn mình cười cười nên Trưởng ngưng nói, về mặt đàm chiêu có điều thắc mắc. Trưởng Phúc vội giải đáp "em thấy tướng diện của trưởng hồi này rất đẹp, chắc sắp có tin mừng". Số là hồi này Trưởng Phúc đang chuẩn bị nghỉ hưu,

làm việc tà tà, nên có nhiều thì giờ quay ra nghiên cứu tướng số, đặc biệt là "diện tướng". Trường nói "người nào mặt mũi tươi cười hơn hờ là đang có chuyện vui, còn mặt mũi bí xị là đang có chuyện buồn". Trường Kim xía vô "coi mặt mà bắt hình dong, con lợn có béo thì lòng mới ngon. Chả cần phải tướng số, ai cũng biết". Trường Phúc chống chế "coi tướng mặt mà biết chuyện tương lai mới là giỏi chứ". Chuyện tướng là đùa mà hoá ra đúng thật. Chỉ 2 tháng sau, trong dịp Lễ kỷ niệm 30 năm thành lập HDTU H ĐVN tại Huntington Beach, California, Tr Tuấn được HDTU/HĐVN ân thưởng huân chương Bắc Đẩu.

Câu chuyện đang vui, Trường Trang chợt nhắc 2 giờ hơn rồi, phải đi ngay kẻo không kịp giờ. Thế là mọi người tất bật ra xe, nhưng cũng không quên việc trả tiền ăn. Trường Tuấn nói "xin các anh chị cho tôi cái vinh dự...". Trường chưa hết lời thì mõ xóm kéo Trường ra quầy trả tiền, hai vị thì thăm.....với nhau (chuyện riêng tư không cần thuật lại).

Khi phái đoàn HĐ đến khu triển lãm thì, hỡi ôi! mọi người đã ra về gần hết, chỉ còn lại lác đác những người trong ban tổ chức đang thu dọn đồ đạc.

Các trường vội vã xếp hàng chụp chung một tấm hình kỷ niệm để trường Thủy Lan về sớm. (Từ trái qua phải): Tr Kim lý trường, Tr Thanh, Tr Thủy Lan, Tr Thanh Trang, Tr Tuấn, Tr Phúc, Tr Diệp và Tr Sanh.

Hỏi đến cô Thu cô Phượng thì "bóng hồng đã tách nẻo xa; chim bay về tổ người đã đứng trông", nói vắn tắt là hai cô đã về nhà. Như các vị thầy (chùa) thường nói "trong rui có may, trong may có rui". Không tóm được chị em cô Thu thì lại bắt được nhà thơ Vũ Hồi, lúc đó còn ở lại thu dọn các bức họa đem từ Hoa Kỳ qua để triển lãm. Trường Tuấn mừng hơn bất được của, sau khi nhận họ hàng HĐ, Trường nhỏ nhẹ xin một bản thư họa cho báo Liên Lạc. Sau đó mọi người kéo nhau ra chụp hình. Sau khi rời Ottawa, Tr Tuấn còn phải lái xe đi Québec City, đường xa vạn dặm mà trời đã xế bóng, nên đành ngậm ngùi từ biệt mọi người, và hẹn ngày tái ngộ.

Trịnh Vũ Diệp

Làng Bách Hợp Hương Đạo Trường Niên, Ottawa

Quý trường đại diện của 2 làng Montreal và Ottawa

Tình thân trong những chuyến đi thăm

Mỗi một chuyến đi thăm là thêm 1 tình cảm gắn bó. Nhắc đến Ottawa là nhớ đến những gương mặt hiền hòa cởi mở của các Trường niên, lúc nào cũng tiếp đón niềm nở ân cần những người phương "gần" (Montreal) cũng như phương xa.

Mong các Trường niên Ottawa luôn giữ sức khoẻ và sự bình an để chúng ta có dịp hội ngộ thường xuyên, "chén thù chén tạc" qua những món ăn sốt dẻo đậm đà tình nghĩa ở nhà hàng Palace..

Xin cảm ơn ân tình của HDTN Ottawa. TABTT

Trần Quang Thanh Trang

TM Chi nhánh Canada

LỬA DẬM ĐƯỜNG

Gom cho đủ mệnh mông trời đất
Gọi trăng sao lơ lửng từng xanh
Cùng sương khuya về đây hợp mặt
Đề chim muông yên giấc ngủ lành
Lửa tí tách rừng đêm rực sáng
Ngồi bên nhau kể chuyện Dặm Đường
Tay em lạnh, này đây lửa ấm
Môi anh khô, khói nóng thom hương
Những mẩu chuyện rất thường-đời sống
Có buồn vui, hạnh phúc, khổ đau
Thuyền ra khơi chập chùng biển động
Đầy gió sương mưa nắng dải dàu
Vững tay lái, thuyền chưa cập bến
Bờ gian nan sóng nổi đá chìm
Đâu Nguồn Thật? Dấu chân tìm đến
Trái hồn mình rộng khắp thiên nhiên
Ánh lửa tàn hồn vui bất tận
Nghe bên trời lá đổ lao xao
Lũ chim đêm giạt mình lay động
Hẹn bình minh vang tiếng đón chào
Gậy hai lối đường đi muôn ngã
Lòng băng khuâng định hướng phương nao
Mặc gió thét mưa gào sóng cả
Bên vầng non vẫn có trăng sao

Phong Châu

Một buổi lễ tuyên hứa

Đã là một HDS Việt Nam, ai trong chúng ta cũng đều biết và nhớ mãi cái cảm xúc khó tả của bản thân khi lần đầu đặt bàn tay mình lên lá cờ tuyên lời hứa long trọng để trở thành một thành viên của đại gia đình Hương Đạo Thế Giới. Khi trở thành người Huynh trưởng, đã có tư cách và nhiệm vụ tổ chức nghi lễ đón nhận những thành viên mới của phong trào này, anh chị em mình chắc hẳn cũng khó quên cái cảm xúc trước ánh mắt và khuôn mặt của những người đang long trọng gửi gắm vào chúng ta những lời tuyên xưng trang trọng để mang lấy danh nghĩa là thành viên của một phong trào có mục tiêu cao cả và tầm vóc tổ chức đã ở vào kích thước của thế giới.

Bản thân tôi và chắc cùng tâm trạng với Trưởng Nguyễn Đình Tuấn, khi nhận lời mời của quý trưởng trong Làng Hương Đạo Trưởng Niên Seattle, tiểu bang Washington Hoa Kỳ, để tổ chức và chủ trì các nghi thức tinh tâm và tuyên hứa cho các thành viên trong xóm, tôi thấy lòng mình thật sự ngập đầy nhiều cảm xúc khó tả, vì đây là một buổi lễ tuyên hứa trở thành Hương Đạo Sinh của những người đã quá cái tuổi trưởng thành, đã sống đời mình theo quan điểm Hương đạo qua vài chục năm, đã say mê và thiết tha gắn cái huy hiệu hoa bách hợp trên túi áo trước trái tim của mình không chỉ cho bản thân được tự xưng là một HDS Việt Nam mà còn với nhiều mơ ước xa hơn nữa cho lớp con em trên bước đường tương lai, trên những mảnh vườn ươm tình người thật xa bên ngoài quê nhà xứ sở. Trưởng Nguyễn Đình Tuấn đáp chuyến bay từ San Jose, tiểu bang California xuống thành phố Salem, thủ phủ của tiểu bang Oregon theo đề nghị của anh Nguyễn Quốc Hưng để chính anh Hưng đích thân chạy xe đưa Trưởng Tuấn đi Seattle. Bản thân tôi, cùng các Trưởng Bùi Văn Giải, Nguyễn Ngọc Tùng, Nguyễn Quân và Đinh Bảo Khánh, trên cái xe già cà tàng đã nhiều năm dài giúp tôi làm phương tiện di chuyển từ việc riêng cho đến việc Hương Đạo, chạy suốt hơn hai giờ đồng hồ, thẳng từ Portland đến khuôn viên nhà anh Phạm Niên tại thành phố Seattle, cũng là một trong những người sẽ tuyên hứa trong dịp này cùng với Bác Tuấn Việt, nhà thơ Hương Đạo đã được đồng đạo anh chị em khắp nơi biết đến và anh Nguyễn Quốc Hưng, một phi công phản lực F-5 tài năng cấp trung tá trong quân lực Việt Nam Cộng Hòa.

Buổi lễ tuyên hứa có sự hiện diện đông đủ của quý Trưởng thuộc Làng Hương Đạo Trưởng Niên Seattle bên cạnh các Trưởng kỳ cựu Nguyễn Vũ Trường, Nguyễn Văn Phúc, và đặc biệt, Trưởng Phạm Đình Thụy, dù đã ở trong tình trạng sức khỏe sa sút trầm trọng sau cơn bạo bệnh, vẫn nhờ người con trai là Trưởng Phạm Đình Trung, cựu Liên Đoàn Trưởng Liên Đoàn Việt Hùng, dìu mình đến tham dự suốt chương trình tinh tâm vào đêm 1 tháng 6 và lễ tuyên hứa, sáng sớm ngày 2 tháng 6 năm 2013. Để thuận lợi

cho việc tổ chức và tham dự của đa số quý Trưởng trong làng đều đã lớn tuổi, di chuyển khó khăn, toàn bộ chương trình nghi lễ cũng như nghỉ lại qua đêm, tiến hành trong khuôn viên vườn nhà anh chị Phạm Niên, một khu vườn rộng rãi yên tĩnh và đẹp mắt. Thời gian tiến hành sự kiện là một điều không thể quên, càng không thể không nhắc đến vì ngày 1 tháng 6 là ngày quốc tế thiếu nhi. Trong cái ngày dành cho thiếu nhi này, tổ chức một nghi lễ đặc biệt cho các người đã lao thành để góp phần vào một công cuộc giáo dục tuổi trẻ. Chuỗi liên quan trong ý tưởng này hình như đã là một điểm nhấn mạnh cho ý nghĩa của sự kiện, đan xen vào từng hoàn cảnh và tâm tình đặc biệt của những người sẽ tuyên xưng ba lời hứa và mười điều luật Hương Đạo hôm nay.

Sau các phần nghi thức chào đón và dẫn dắt chương trình của Xóm Trưởng niên Seattle do Trưởng Nguyễn Vũ Trường đảm trách, tôi được trao phó trách nhiệm điều hành toàn bộ chương trình các nghi lễ với sự chủ trì của Trưởng Nguyễn Đình Tuấn, thay mặt Văn Phòng Hương Đạo Trưởng Niên. Ngồi trên những khúc gỗ tròn, chung quanh vòng lửa cháy đều bởi nhiều mảnh cây khô được chủ nhân ngôi nhà chuẩn bị chu đáo, chúng tôi thật sự âm áp và tràn đầy hào khí trong tiếng đàn và những bài ca hùng tráng mà tất cả anh chị em say mê cùng hát với nhau. Trong màn đêm mờ lung, trong ánh lửa bập bùng, tôi có dịp nhìn ngắm từng khuôn mặt của mỗi người anh chị em, tôi có dịp thấy được từng nét chân tình bộc lộ qua ánh mắt, qua giọng ca của từng người đang thả lòng mình vào những phút giây khởi đầu cho sự yên lắng tâm tư. Chúng tôi được nghe cái giọng nói nhỏ nhẹ, run run nhưng đầy tâm ý của Bác Tuấn Việt, nói về quá trình góp sức cho phong trào Hương Đạo tại Seattle từ hai mươi năm nay, nêu lên những tâm đắc về việc làm thơ chuyên về Hương Đạo, và những tập thơ đã phát hành trong những trại họp bạn Thăng Tiến của Hương Đạo Việt Nam tại hải ngoại, cùng tâm nguyện của mình khi chính thức là người Hương Đạo Sinh. Kế tiếp, người có quá trình hoạt động Hương Đạo lâu dài và đóng góp nhiều hữu ích cho sự phát triển của phong trào tại Washington, bày tỏ tấm lòng tha thiết và ý chí trở thành Hương Đạo Sinh chính thức trong đêm tinh tâm là anh Phạm Niên. Qua nội dung trình bày, chúng tôi học được cái suy tư của một người thành đạt trong sự nghiệp bản thân, thể hiện sự chín chắn và kinh nghiệm một cách chân tình trên quan điểm cá nhân về việc trở thành một Hương Đạo Sinh để tiếp tục con đường phục vụ. Điều này càng nêu lên một tính cách đặc biệt của anh chị em Trưởng Niên Seattle là đã tin nhiệm anh Phạm Niên vào trách nhiệm Xóm Trưởng trong nhiệm kỳ hiện hành. Tâm tư anh chị em trong đêm tinh tâm càng thêm lắng đọng và nhiều xúc cảm với anh Nguyễn Quốc Hưng, khi anh mở đầu những trần tình với lời tâm sự cùng người cha yêu quý của mình, là một Hương Đạo Sinh đồng trang lứa với những Huynh trưởng mở đường trong thời sơ khai của phong trào Hương Đạo Việt Nam. Tôi biết rằng không chỉ riêng tôi, cảm thấy đôi mắt mình có thấm những giọt sương đêm nhưng trong lòng thật âm cúng pha lẫn sự rộn ràng háng hái theo từng điều tỏ bày cùng giọng nói ấm

áp, vừng vàng của một người sĩ quan cao cấp dạn dày khói lửa chiến trường. Anh chị em càng thêm cảm kích khi anh Hưng cho biết rằng anh đã hai lần tuyên lời thề, một khi trở thành người chiến sĩ và một khi trở thành người sĩ quan không quân, phục vụ và bảo vệ không gian tổ quốc, nhưng đây là lần mà anh cho là tâm đắc và cảm xúc sâu sắc nhất trong cuộc đời mình, vì anh nhận được rằng, anh đang thực hiện cái tâm nguyện sâu lắng trong tâm hồn. Buổi tĩnh tâm tiếp diễn trong đêm quanh ngọn lửa hồng, không gian thêm sâu lắng và ấm nồng tình cảm cho mỗi anh chị em tham dự với tiếng tí tách lửa reo và các lời chia sẻ của các Trường Nguyễn Đình Tuấn, Nguyễn Văn Phúc, Bùi Văn Giải, Phạm Đình Thụy, Nguyễn Vũ Trường. Xen kẽ với những tia sáng của ngọn lửa là những ánh lóe sáng từ chiếc đèn máy ảnh của Trường Nguyễn Ngọc Tùng, đang im lặng ghi lại từng khoảnh khắc quý giá. Đêm đã dần dần buông xuống, chúng tôi ngồi quây quần, lửa hồng soi lòng.

Trong hơi sương còn se lạnh và không khí thanh khiết ngọt lành của buổi sáng tinh mơ trên một ngọn đồi cao, khu vườn nhà Trường Phạm Niên thật yên tĩnh và mát mẻ. Bao bọc bởi những hàng cây cao, không gian ngôi vườn cho chúng tôi cái cảm giác đang ở trong một góc trại giữa núi rừng nào cách xa phố thị. Chúng tôi tập hợp theo đội hình chữ nhật truyền thống của những buổi họp đoàn trước dàn cờ của quốc gia và phong trào. Từ vị trí của những người Trường theo các nghi lễ đoàn, tôi thấy mình thật vinh dự và hạnh phúc được chia sẻ những giây phút trang trọng của những con người đáng kính mến. Đứng ngay ngắn làm thành đội hình chữ nhật, không là những Hướng Đạo Sinh trẻ tuổi, mà là những người Huynh trưởng già dặn phong sương. Người tuyên hứa không là một tân sinh vừa học qua những căn bản của Hướng Đạo mà là những trưởng niên trên bảy mươi và tám mươi tuổi đời. Trường Phạm Đình Thụy, từ chiếc xe hơi của người con trai, được Trường Phạm Dũng cõng đến vòng họp và Bác Tuấn Việt, được anh em đứng kèm bên chiếc ghế ngồi để tham dự nghi lễ. Tôi không ước đoán được hết cảm xúc của Trường Nguyễn Đình Tuấn là người chủ trì buổi lễ hôm nay, nhưng chắc chắn là Trường Tuấn cũng như tất cả anh chị em đang chính tề tham dự buổi lễ, trên khuôn mặt từng người, thoáng hiện nét suy tư và ai cũng có vẻ nghiêm nghị, kỷ luật. Buổi lễ được Trường Văn phòng Trường Hướng Đạo Trường Niên điều hành thật trang trọng và tốt đẹp với tất cả nghi thức cần thiết. Tập tục Hướng Đạo thực hiện đúng đắn, và dù đã vào cái vòng tuổi thất thập cổ lai hy, Bác Tuấn Việt, anh Phạm Niên và anh Nguyễn Quốc Hưng vẫn có những người bảo huynh khi tuyên lời hứa là các Trường Nguyễn Văn Phúc, Nguyễn Vũ Trường và Bạch Văn Nghĩa.

Trong đời sống, có những sự việc không định được giá trị qua hình thức thể hiện bên ngoài, thì đây là một điển hình. Mọi người tham dự chắc ai cũng hiểu rằng buổi lễ đã được chuẩn bị chu đáo do những người từng trải sinh hoạt và có nhiều tâm huyết với phong trào đảm trách. Chắc ai cũng biết rằng mình sẽ chứng kiến sự việc diễn tiến với những trình tự mẫu mực theo đúng tập tục mà cuộc chơi

của phong trào đã kết tinh và lưu truyền. Nhưng chắc ai cũng đã hòa nhập tâm tình của mình vào chất men lòng đang lan tỏa trong sương mai để cảm thông hết tất cả sự bối rối, sự ngây ngất của những con người lão thành trong cuộc đời đang dang trải chân tình của mình trước ngọn cờ bách hợp. Những lời hứa được đọc lên sai sót, hình ảnh những ngón tay run run xếp theo lối chào của phong trào, bàn tay trái ngấp ngừng đặt trên ngọn cờ đã thể hiện hoàn toàn sắc thái của một buổi lễ tuyên hứa quen thuộc, mang tính đặc trưng của cuộc chơi Hướng Đạo. Điều này một lần nữa nhắc lại trong tâm tư tôi cái suy nghĩ về phạm vi của cuộc chơi Hướng Đạo. Hướng Đạo là cho trẻ em, không ai phủ nhận, lứa tuổi Hướng Đạo mở rộng đến trước tuổi ấu sinh bằng sự hình thành và phát triển ngành nhi tại các quốc gia có sự hoạt động vừng vàng của phong trào, và ngay tại quê nhà, một trại họp bạn ngành nhi lần đầu tiên đang được tiến hành, các khóa huấn luyện Huynh trưởng phụ trách đơn vị ngành nhi đã đào tạo nên lớp Huynh trưởng tiên phong. Nhưng lứa tuổi tham gia cuộc chơi, không còn riêng cho thanh thiếu niên mà cho cả người trưởng thành như ngành Hướng Đạo Trường Niên đang ngày một lớn rộng và hiện hữu tại hải ngoại.

Ánh bình minh đã rọi sáng trên khu vườn mà chúng tôi vừa trải qua khoản thời gian của một ngày đêm trại. Một ngày mới đang bắt đầu, cho mọi người. Một ngày Hướng Đạo mới đang bắt đầu, cho những người đã tuyên lời hứa hôm nay. Thảm cỏ xanh của khu vườn như vui với bước chân của những anh chị em Hướng Đạo đang tiếp bước con đường của mình. Trong gió sớm, tôi nghe âm vang lời bài ca tuyên hứa .. “ giờ đây tôi lấy danh nghĩa tôi, hứa trước anh em, dù sao tôi đây cũng chẳng quên, giúp ích mọi người. Lời hứa, yêu nước mến quê hương, không dứt không phai. Lời hứa ra sức giúp nguy tai, vững bước trên đường.”

Tôi ghi lại những cảm xúc của mình để chia sẻ cùng anh chị em các nơi một kỷ niệm sinh hoạt, không mong rằng bài viết đáp ứng được các ấn định của một bài phóng sự, chỉ mong anh chị em đọc cho vui. Thân ái bắt tay trái.

Báo Nhanh BẠCH VĂN NGHĨA

Oregon, tháng 7 năm 2013

Báo nhanh duyệt cho ACE mấy bài ca HĐ trước buổi tối tĩnh tâm

Làng Bách Hợp Hương Đạo Trưởng Niên San Diego họp mặt

Sau hai ngày tham dự đại hội Kỷ niệm 30 năm hiến chương Costa Mesa, anh chị Nguyễn Đình Tuấn đã lái xe xuống San Diego để họp mặt với Làng Bách Hợp HĐTN Vạn Kiếp và Làng HĐTN San Diego do lý trưởng Trần duy Mỹ và lý trưởng Mai Quan Vinh tổ chức tại tư gia trưởng Đình trí Tín để đón tiếp anh chị Tuấn. Đi cùng với anh chị Tuấn còn có anh chị Nguyễn Quốc Hưng từ Làng Bách Hợp HĐTN Portland, Oregon. Cuộc họp mặt thật vui tươi đầy tình thân ái giữa anh chị em Hương Đạo coi nhau như tình ruột thịt. Đây là lần đầu tiên kể từ ngày đơn vị Hương Đạo Việt Nam thành lập 31 năm trước tại San Diego mới có một cuộc họp mặt đầy đủ quý trưởng của các Liên đoàn Hương Đạo Việt Nam tại San Diego. Thật vậy trong thời gian đầu chỉ có một thiếu đoàn, mà mới chỉ trong một năm vừa qua, liên đoàn Vạn Kiếp đã tăng lên khoảng 400% số trưởng, đoàn sinh, và phụ huynh. Thêm vào đó các trưởng tham dự các khóa huấn luyện và bằng rừng cũng gia tăng gấp bội.

Có thể nói hầu hết các trưởng hương đạo thuộc Liên Đoàn Vạn Kiếp đều có mặt, như trưởng Dương tiến Đạt, trại trưởng trại Thăng Tiến 8, LĐT Vạn Kiếp Nguyễn Minh Đức, và quý trưởng Trưởng Niên thuộc Làng Vạn Kiếp và San Diego.

Sau nghi lễ chào cờ và hội ca, trưởng Trần duy Mỹ đã giới thiệu anh chị Nguyễn Đình Tuấn và anh chị Nguyễn Quốc Hưng, sau đó là phần giới thiệu tất cả mọi người tham dự thật dí dỏm và vui tươi, các tên rừng cũng được rình làng cho tất cả được biết nhau thật vui nhộn.

Giờ ăn tối rồi, mọi người nhào vô các món ăn thật ngon miệng. Các trưởng thi nhau ca hát vui nhộn, điều khiển các trò chơi và ai cũng dành nhau kể chuyện vui, chuyện hương đạo, nhưng có lẽ Trưởng Tuấn có nhiều chuyện độc đáo nhất gây cho anh chị em được vui vầy trong tình nghĩa hương đạo.

Vui quá! mọi người đã quên cả thời gian. Hôm sau nhiều trưởng phải đi làm, Ngựa siêng-năng lại phải phi nước đại về San Jose để lo sửa soạn ra báo Liên Lạc cho kịp. anh chị em đành phải nói vòng tay ca bài tạm biệt “Lúc thú vui này . . .” để hẹn gặp lại một lần khác.

Voi Trầm-tĩnh Mai Quan Vinh

Lý trưởng làng Ottawa thăm Liên Lạc

Lý trưởng Nguyễn Kim, Làng Ottawa, Canada đã tới thăm tòa soạn báo Liên Lạc và ăn cơm tối với anh chị em LL. Tr Kim đã khích lệ tinh thần làm việc của các cộng sự viên LL, đưa ra nhiều nhận xét xây dựng, và cam kết sẽ yểm trợ LL. Xin cảm ơn trưởng, và mong rằng món quà LL tặng trưởng không “quá cỡ” vì khi lựa size, Bernard nghĩ cỡ của trưởng cũng gần bằng cỡ Bernard (hình dưới)

Nối dây liên lạc

Tr.Đỗ quý Toàn

Cám ơn trưởng đã hợp tác bền bỉ với Liên Lạc, xin phép anh đề đăng chú thích của bài *Ý Thức Dân Tộc* vào mục này để độc giả biết xuất xứ:

Bài này trích trong cuốn Đứng Vững Ngàn Năm - Nhờ đâu nước Việt vẫn còn sau ngàn năm Bắc thuộc của tác giả, ký tên Ngô Nhân Dụng, mới xuất bản, 476 trang, giá US\$25.00, ở Mỹ và Canada thêm US\$5.00 gửi Bưu Điện

Tr. Dương thị Kim Sơn, Ontario, Canada

Được biết trưởng đã trở lại Canada, Tường sẽ liên lạc với Trưởng để có địa chỉ mới. Mỗi lần trưởng viết thư lại kèm theo ít củi, xin hoan hô và cảm phục sự yểm trợ quý báu của trưởng. Bao giờ trưởng lại trở lại California?

Tr. Bạch văn Nghĩa, Portland, Oregon

Có tới tận nơi mới thấy tận mắt tình anh chị em HĐ miền tây bắc nước Mỹ thương yêu nhau thật tình. Chuyện của Làng trên là chuyện của các trưởng trên ấy, thế mà trưởng cũng vận dụng mọi khả năng và phương tiện để tổ chức một buổi lễ tuyên hứa thật long trọng và cảm động, đọc bài tường thuật của trưởng, nhớ lại từng giây từng phút, thật là trung thực và đầy xúc cảm. Xin bái phục và cảm ơn Báo nhanh.

Tr. Phạm Niên. Lý trưởng Làng Seattle, WA

Xin anh chuyển lời cảm ơn tới anh chị em Làng Seattle đã dành rất nhiều cảm tình cho cá nhân tôi và đã không quên đóng góp một bó củi lớn cho ngọn lửa LL.

Tr.Trịnh vũ Diệp, Ottawa, Canada

Vui mừng được gặp anh, bài phóng sự vui của anh đã đăng trong số này, và như anh đã hứa hy vọng anh sẽ tiếp tục viết bài cho Liên Lạc. Mong tin anh.

Ông Nguyễn Phú Thiệu, Brossard, Canada

Nguyễn trung Tường có gởi trường lời nhắn sau:
Chú Nguyễn Phú Thiệu:

Xin cảm ơn chú đã tiếp tục gởi củi lửa tiếp tay cho báo Liên Lạc, mặc dầu chỉ là bạn đồng môn QGHG của cố trường Ngựa chịu-khó nhưng lúc nào chú cũng nhớ tới, lo lắng cho sức khỏe của má cháu ở Montreal và cũng không quên tiếng nói của phong trào HDTN tại hải ngoại. Cháu: N. T. Tường.

Tr. Nguyễn Thanh Viêm và Tr. Lê văn Lệ, Australia

Lâu quá Liên Lạc không nhận được tin tức sinh hoạt bên Úc. Quý trường bên Úc vẫn nhận Liên Lạc đều đặn chứ?. Có xốt danh sách ai xin quý trường cho biết ngay để điều chỉnh. Chúc quý trường vui mạnh.

Tr. Nguyễn vũ Trường, Seattle, WA

Đã nhận được thư anh, cảm ơn rất nhiều. Tôi đã được quý trường trên Seattle tiếp đón thật chân tình. Mong có dịp được lên trên Seattle gặp lại anh em. Anh Hiệp “râu” gởi lời hỏi thăm anh, và chúng tôi hy vọng có ngày được đón tiếp anh ở California.

Tr. Nguyễn ngọc Tùng, Portland, OR

Cám ơn những tấm ảnh thật đẹp của Tùng. Một số có mặt trên Liên Lạc số này. Cám ơn Tùng đã góp củi cho LL.

Tr Nguyễn Minh Thử và Tr Lê thị Thục, Santa Ana

Tới họp mặt chỗ nào cũng gặp hai chị, mấy thập niên qua, từ các trại Cát Vàng 1 tới Cát Vàng 5, và sau này mấy trại Thăng Tiên lúc nào các chị cũng tham dự. Đặc biệt, mấy năm gần đây, mỗi khi gặp, bắt tay trái nhau các chị cũng lót vài tờ giấy bạc cho Liên Lạc. Tình nghĩa 2 chị dành cho báo Liên Lạc thật là trân quý.

BAN ĐIỀU HÀNH

Văn Phòng Hướng Đạo Trường Niên

3329 Mount Rainier Dr, San Jose, CA 95127

e-mail nguyendantuan33@hotmail.com

ĐT 408-926-1906

Nguyễn Đình Tuấn, Văn Phòng Trưởng

Trần anh Tuấn, Văn Phòng Phó

Nguyễn Bernard, Phụ tá VPT phát triển

Nguyễn Trung Tường, Liên lạc đơn vị HDTN

Bùi công Thắng và Nguyễn Bernard: tài chánh

Tăng thị Linh, Kiểm soát viên

Đào Ngọc Minh, Phối trí viên tổ chức sinh hoạt

Chu Tuấn, Liên lạc truyền thông

XIN QUÝ ĐỘC GIẢ LƯU Ý

Vì tiền in và cước phí gởi báo Liên Lạc là một gánh nặng không nhỏ, ban điều hành báo Liên Lạc cần điều chỉnh lại danh sách của tất cả độc giả LL. Xin quý trường vui lòng xác nhận lại với ban điều hành là quý trường "vẫn muốn tiếp tục" nhận báo LL và cho biết địa chỉ chính xác, vì số báo bị trả lại cũng khá cao.

Ngoại trừ quý độc giả vẫn thường xuyên liên lạc với LIÊN LẠC, và dân làng, dân xóm, thành viên gia đình của các đơn vị Hướng Đạo Trường Niên, quý ân nhân yểm trợ, không cần phải xác nhận.

LL lúc nào cũng muốn có nhiều độc giả, xin quý trường giới thiệu bạn hữu là HĐ hoặc có cảm tình với HĐ, để gởi báo. Mọi liên lạc, xin gọi ĐT, gởi e-mail hoặc viết thư về:

Báo Liên Lạc

71 Goldenrain Dr.

San Jose CA 95111

Email: trungcanada@yahoo.com - lienlachdtn@gmail.com

Hoặc điện thoại: (408) 826-4570 – (408) 926-1906

Số báo tới, ban điều hành LL sẽ điều chỉnh lại danh sách gởi báo.

Xin quý vị thông cảm các khó khăn của Liên Lạc.

Thân ái BTT

Ngựa Siêng-năng NGUYỄN ĐÌNH TUẤN

HỘP THƯ TAT

Thưa quý Trường,

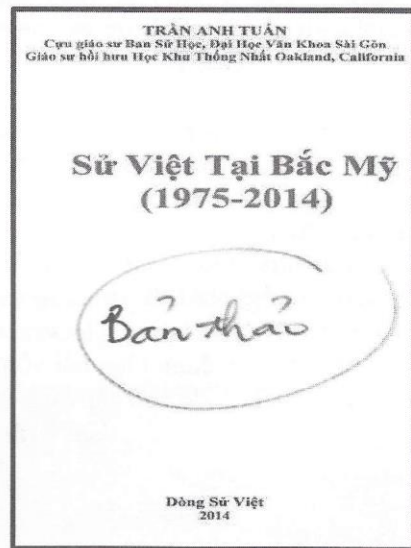
Một trong những dự án dài hơi của tôi, *Sử Việt Tại Bắc Mỹ (1975-2014)*, đang đi vào giai đoạn hoàn tất.

Đây là một tác phẩm thư tịch học, tổng kết thành quả nghiên cứu lịch sử của cộng đồng gốc Việt tại Bắc Mỹ (Hoa Kỳ và Gia-Nã-Đại) từ ngày dân Việt miền Nam bỏ nước ra đi tìm Tự Do cho đến nay. Trừ một vài tác giả thân quen tự động gởi tặng, tôi không hề muốn nhận sách biểu. Tôi đã mua từng sách và đọc từng quyển, để phân tích, nhận định, và tổng hợp trong dự án này.

Vì thế, tôi tạm ngưng phụ trách bài vở cho Liên Lạc kể từ số này để tập trung thì giờ vào dự án, vốn khởi đầu từ thập niên 1980 và nay cần dứt điểm.

Dĩ nhiên, tôi vẫn đứng bên cạnh Trường Nguyễn Đình Tuấn để giúp cho Liên Lạc đến tay quý Trường với nội dung mà chúng tôi đã tạo dựng như mấy năm qua.

Xin thông báo và thân ái gửi lời chào quý Trường.

TRẦN ANH TUẤN

Vài hình ảnh Kỷ niệm HN Costa Mesa

Quý trưởng tham dự Hội Luận kỷ niệm 30 năm HN Costa Mesa

Trưởng Nguyễn tư Nhân, trưởng BTC tuyên bố khai mạc Lễ kỷ niệm 30 năm Costa Mesa tại công viên Huntington Beach

Nào về đây, ta họp đoàn cùng nhau...

Vài nét sinh hoạt tại các đơn vị HĐTN

Gia đình Bách hợp HĐTN Nam CA mừng thượng thọ các trưởng. Đứng sau là cựu gia trưởng Khanh, cựu GT Hạnh, và đương kim GT Hui.

Anh chị em thấy các CỤ ngồi đầu là nhào vô xin chụp hình

ACE 2 làng HĐTN San Diego và Vạn kiếp họp mặt (coi bài trang 27)

Ngon lửa tinh tâm trước Lễ tuyên thệ cho 3 trưởng Tuấn Việt, Phạm Niên và Nguyễn Quốc Hưng, HĐTN của 2 làng Seattle và Portland, Tr. Bạch văn Nghĩa khai mạc. (Coi bài trang 25).

Sinh hoạt Hướng Đạo Trưởng Niên tây bắc Hoa kỳ

Hai làng Seattle và Portland chụp chung một tấm hình, kỷ niệm một Lễ tuyên hứa đặc biệt đáng ghi nhớ

Nhà thơ Tuấn Việt, sau trên một thập niên phục vụ PT HD với 8 tập thơ xuất bản về HD, như Theo dấu BP, Nổi vòng tay v.v., đã đặt tay trên cờ HD, đọc lời tuyên hứa, bảo huynh Nguyễn Vũ Trường đứng bên phải.

Tr. Phạm Niên, Lý trưởng Làng HĐTN, Seattle tuyên hứa, bên cạnh bảo huynh Nguyễn văn Phúc

Anh Nguyễn quốc Hưng nghiêm trang tuyên hứa. Bên trái là bảo huynh Bạch văn Nghĩa.